

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 529 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 25 Οκτώβρη 2008

1 ΕΥΡΩ

Η εργατική τάξη στις
μυλόπετρες της κρίσης
[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Η κρίση είναι συστημική
[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Καθηγητές: Απεργία
διάρκειας με
ημερομηνία λήξης
[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Εθνικά Πάρκα με
περιβαλλοντοκτόνες
ρυθμίσεις
[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Σε ελεύθερη πτώση
η κυβέρνηση
Καραμανλή³
[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Απορρυθμίστηκε ο
μηχανισμός
συγκάλυψης
[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Για «υπόθεση
τρομοκρατίας»
μιλά η Εισαγγελία
στη δίκη για την
υπόθεση του ΕΛΑ
[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Αυτοί και Εμείς

Κανένας άνεργος χωρίς επίδομα και ένσημο

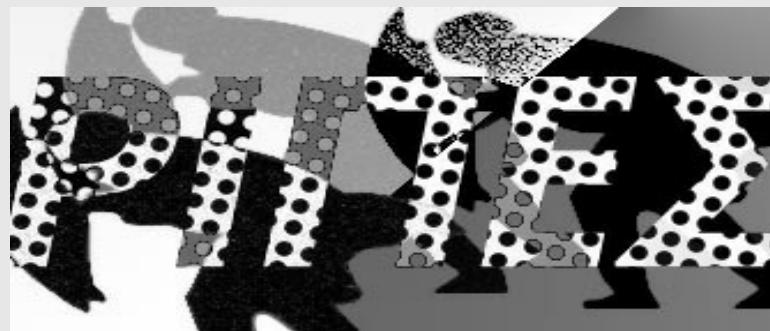
**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

25/10/1927: Ψήφιση νομοσχεδίου για ιδρυση Γενικής Ασφάλειας 25/10/1949: Αποχώρηση αγγλικών στρατευμάτων από την Ελλάδα 25/10/1977: Καταστροφές στο ναζιστικό νεκροταφείο (Διόνυσος) 25/10/1977: Διαδηλώσεις-συγκρούσεις με αστυνομία (Πλάθερο), 18 αστυνομικοί τραυματίες 26/10: Αυστρία: Εθνική γιορτή, Μπενίν, Ρουάντα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων, Νότιο Βιετνάμ: Ημέρα συντάγματος-δημοκρατίας (1955, 1956), Ελβετία: Ημέρα σημαίας 26/10/2002: Επέμβαση Ρώσων για απελευθέρωση 700 ομήρων των Τσετσένων (115 νεκροί) 26/10/1977: Βόρμια στο δυτικογερμανικό μορφωτικό κέντρο Κωνσταντινούπολης, διαδηλώσεις 27/10: Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1968: Πρώτη φορά στην ιστορία οι οχτά στον τελικό αγώνα 100 μέτρων είναι μαύροι 28/10: Τσεχοσολοβική: Ημέρα δημοκρατίας (1918) 28/10/1940: Επίθεση Ιταλών κατά Ελλάδας 28/10/1886: Αποκαλυπτήρια αγάλματος Ελευθερίας (Ν. Υόρκη) 28/10/1922: Ο Μουσολίνι και 40.000 μελονοχιτώνες ξεκινούν από τη Νάπολι «πορεία προς τη Ρώμη»

28/10/1961: Σοβιετικά και αμερικανικά τανκς στα σύνορα ανατολικού-δυτικού Βερολίνου εξατίας διαμάχης για δικαίωμα διέλευσης συνόρων 28/10/1959: Τίθεται σε λειτουργία το ατμολεκτρικό εργοστάσιο Πτολεμαΐδας και ευρύτατο πρόγραμμα εξηλεκτρισμού της χώρας 28/10/1935: Καθιέρωση 8ωρου στην Ουγγαρία 28/10/1970: Εκρήξη βόμβας στην πλατεία Μητροπόλεως («Ελληνική Μαχητική Αντίσταση») 29/10: Ημέρα κατά φωρίασης, Τουρκία: Ημέρα δημοκρατίας (1923) 29/10/1929: Κροκ χρηματιστηρίων ΗΠΑ 29/10/1961: Εκλογές (βίας-νοθείας) στην Ελλάδα 29/10/1918: Ιδρυση ΓΣΕΕ 29/10/2004: Τα 25 κράτη-μέλη της ΕΕ υπογράφουν συνθήκη για θέσπιση Ευρωσυντάγματος 29/10/1977: Ο επί δικτατορίας πρόεδρος ΣΕΒ Θεοσαλίας Ν. Παπαρήγας, απειλεί εργάτη με πιστόλι στο εργοστάσιό του (Βόλος) 29/10/1970: Εξέγερση ελεύθερων μιγάδων (Αϊτή) 29/10/2004: Απόπειρα Επαναστατικού Αγώνα στη γέρεμα Πέτρου Ράλλη, δύο κιλούρια MAT κι ένα ναν της ΕΛΑΣ γλίτωσαν από λάθος κατά την έκρηξη του μηχανισμού 30/10/1821: Γέννηση Φ.Μ. Ντοστογιέφσκι 30/10/1944: Λήξη γερμανικής κατοχής, απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 30/10/1927: Απόπειρα δολοφονίας Παύλου Κουντουριώτη (Ζαρείρης Γούσιος) 30/10/1908: Πρώτα ηλεκτρικά τραμ στην Αχαρνών 30/10/1972: Διαδήλωση εκαποντάδων φοιτητών, συγκρούσεις με αστυνομία (Θεσσαλονίκη) 30/10/1967: Ο M.L. King και επτά μαύροι ηγέτες φυλακίζονται ως υπεύθυνοι διαδηλώσεων του 1963 30/10/1980: Εκρήξη καταστρέφει υποσταθμό διανομής ηλεκτρικού ρεύματος στην «Ψυχεία Ελάδος ΑΕ» (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης, ΗΠΑ: Ηalloween 31/10/1517: Διακήρυξη Λούθηρου («95 θέσεις») 31/10/1984: Δολοφονία Indira Gandhi 31/10/1985: 39 τραυματίες από έκρηξη βόμβας σε αστικό λεωφορείο στη Βουλιαρένη («ορφανό» χτύπημα) 31/10/1790: Η γαλλική επανάσταση καταργεί τους εσωτερικούς δασμούς.

● Γιουχάσαν τους υπουργούς που πήγαν στις ανά την Ελλάδα γαλάζιες συνάξεις ●●● Και οι κάμερες ήταν παντού ●●●

Πονηρός ο βλάχος του Αγρινίου και ο Πόντιος του Κιλκίς ●●● Σου λέει: πιο μάγκας είναι ο χοντρός από τον Τύρναβο που έβγαλε τη μάνα του να το παιξει άστεγη και να τα χώνει στο Ρουσόπουλο για τις τέσσερις βίλες; ●●● Επαιρεί λοιπόν πηλέφων: ελάτε Κυριακή πρωί και θα του τα χώσω χοντρά ●●● Εθγαλε, λοιπόν, το μεροκάμιο ο επαρχιώτης κάμεραμαν και την πληρώσαμε εμείς ●●● Ξέρεις τι ψυχική οδύνη πληρώνεις όταν ακούς τον Καψή, με κείνο το γλαρό το μάτι που δείχνει εξυπάρα πάνω το μηδέν, να αναλύει το περιεχόμενο της παρέμβασης του νομάρχη Κιλκίς; ●●● Και δε μπορούσες να γυρίσεις σε άλλο κανάλι ●●● Τι να δεις, το Βερύκιο με το μάτι αγριεμένο να πετάει σπίθες, υπερασπιζόμενος το νομάρχη Κιλκίς; ●●● Και να 'χεις αφήσει και δυο πόντους προηγούμενα στο ΟΑΚΑ ●●● Μιλάμε για μαύρη Κυριακή ●●● Οπότε βάζεις στο σιντί «The ballad of the Fallen» και αφήνεσαι στις αγκα-

λιές του Τσάρλι Χέιντεν και της Κάρλα Μπλέι ●●● Η στήλη διαδέτει αντίγραφα αυτού του αριστουργήματος που δε διαθέτει στα δισκάδικα ●●● Περασμένα μεσάνυχτα βλέπεις Βαρούχα και τα ξαναπαίρνεις στο κρανίο, οπότε Δευτέρα πρωί πην πληκτρόλογίο ●●● «Ο λόγος που δέχτηκα να κάνω τη "Στιγμή της αλήθειας" ήταν η επιμονή του Αδύνιδος», δηλώνει η σύζυγος του μουσικού ●●● Συγγώμη, αλλά το όνομά της ο ξεχνάμε αυτή τη στιγμή ●●● Η στήλη συμφωνεί με την εξαίρετη επιλογή του ζεύγους μουσικού που στον τομέα της υψηλής τέχνης ●●● Υπάρχει πιο ται-

ριαστή δέση για δαύτους από το trash; ●●● Μιλάμε για πολύ trash, στα άκρα του είδους ●●● Ο μουσικός «ήταν σίγουρος πως ο πρόεδρος δεν διέθετε αντίρρηση και, πράγματι, απ' όσο έμαδα ο Γιώργος Καρατζαφέρης μου ευχήμηκε καλή επιτυχία» ●●● Καταλάβατε τώρα γιατί συμφωνεί η στήλη με το ζεύγος μουσικού; ●●● Φυσικά, η στήλη κλείνει τίγκα στην αγωνία για το διάλογο μουσικής που στην ιστορική ψηφοφορία ●●● Βεβαίως, εσείς μας διαβάζετε Σάββατο και απορείτε διότι αύριο Κυριακή δεν έχει ψηφοφορία ●●● Εμείς όμως κλείνουμε Πέμ-

◆ Αν ο Καραμανλής παίζει μια φορά άμυνα στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου, ο Ιερώνυμος παίζει δέκα. Με την αβάντα των ΜΜΕ αυτός, που δεν την έχει ο Καραμανλής. Τον ρωτούν για το σκάνδαλο κι αυτός πετάει τη μπάλα στην εξέδρα, δηλώνοντας ότι πρώτα πρέπει να ξεκαθαρίσουν τα πρόγραμμα και μετά να τοποθετηθεί. Βλέπετε, ο Ιερώνυμος και το υπόλοιπο δεσποταριάτο δεν έχουν πρόβλημα ούτε με τις μπίζνες ούτε με το real estate, αλλά με το ντρό που ξέπιασε για τα κατορθώματα του Εφραίμ και των άλλων ρασοφόρων. Εκπρόσωποι του μεγαλύτερου γιασικτήμονα, της Εκκλησίας, χωμένοι ως το λοιμό στις κάθε είδους μπίζνες, κάθονται στη μπάτα μέχρι να περάσει η μπόρα, φροντίζοντας ως κόρην οφθαλμού την τεράστια περιουσία και τις μπίζνες του συστήματος τους.

◆ Έχουν χάσει τόσο πολύ τη μπάλα εκεί στο Μαξίμου που δεν καταλαβαίνουν πόσο στα καταγέλαστοι γίνονται, όταν από τη μια καλούν υποκριτικά τους δυο εισαγγελέες να μη παραπτηθούν και από την άλλη συμφωνούν με τους χειρισμούς που τους εξανάγκασαν σε παραίτηση, δηλαδή με τη συνέχιση της προκαταρκτικής εξέτασης και τη μη

αποστολή στη Βουλή του φακέλου του βατοπεδίου σκανδάλου. Ανεξάρτητα από το τι θα κάνουν τελικά οι δυο εισαγγελέες (είναι βλέπετε στη μέση και η καριέρα), το Μαξίμου έχει ήδη το στήμα μιας άθλιας μεθόδευσης που τελικά δε μπόρεσε να φέρει σε πέροις. ◆ Επιστημόνεις ενός οικονομολόγου (Richard Milne) στους Financial Times (αναδρούσεις στην Ημεροή) «Η βραχυπρόθεσμη προσποτική για την πραγματική οικονομία στην Ευρώπη μοιάζει σαφής: μια παραπεταμένη περίοδος επιβράδυνσης του ρυθμού ανάπτυξης της οικονομίας, ή ύφεση για το μεγαλύτερο τμήμα της Ηπείρου. Τα βιβλία παραγγελών ύχουν αρχίσει να γεμίζουν κενά εξαπάτας τους ότι πολλές παραγγελίες ακυρώνται. Η παραγγελία της Siemens και της Bosch, καθώς και μικρότερες οικογενειακού χαρακτήρα, εταιρείες κατασκευής εργαλείων συγκαταλέγονται ανάμεσα στις πιο αισιόδοξες στην Ευρώπη, με γεμάτη βιβλία παραγγελιών. Ωστόσο, η πρόγνωση για το επόμενο έτος είναι μία: Αποτελέματωση».

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο Γκόρντον Μπράουν ήρθε για να σώσει τον καπιταλισμό, όχι να τον θάψει.

Financial Times

Θαυμάζω την ικανότητα της αγοράς να απελευθερώνει το δυναμισμό και την επιχειρηματικότητα των ανθρώπων κι είστι η κυρβένηση των Νέων Εργατικών είναι, και θα είναι πάντα, υπέρ των επιχειρήσεων και υπέρ της αγοράς.

Γκόρντον Μπράουν (Daily Telegraph)

Ερχονται δύσκολοι καιροί για

την οικονομία. Η χρηματοπιστωτική κρίση έφερε πιο κοντά την ύφεση. Ολιβέ Μπλανσάρ (ΔΝΤ) «Όταν οι καιροί είναι δύσκολοι, χρειάζεσαι σαμπάνια» λέει στο Associated Press ο Μπράουν Γκουέζ, οινολόγος της Moet & Chandon.

Pontiki Global

Το κουπόνι σίτισης, το σημείο αναφοράς της φτώχειας στις ΗΠΑ, επιστρέφει, για να τασακώσει ακόμη περισσότερο το αμερικανικό όνειρο... Το Κογκρέ-

σο προβλέπει ότι 28 εκατομμύρια πολίτες θα παίρνουν σε λόγο καιρού κουπόνι σίτισης για να αργάσουν ειδή διατροφής.

Ελεύθερος Τύπος

Οι σοσιαλδημοκράτες έχουν προ πολλού κάνει τον ιστορικό συμβίβασμό τους με τον καπιταλισμό, ακριβώς για να συνεχίσουν να ελπίζουν ότι θα μπορέσουν να διαδώσουν και τελικά να επιβάλουν την πιο ανθρώπινη μορφή του. Λιγότερο ευεξήγητο - και πιο πολιτικό κρίσιμο - είναι γιατί δεν έχουν ακόμη αδράξει την ευκαιρία για μια ιδεολογική αντεπίθεση με αιχμή την οικονομία αλλά

ευρύτερ

■ Γραμμάτια υψηλού κόστους

Πέντε ολόκληρες μέρες χρειάστηκε ο Περισσός για να αλλάξει την αρχική του θέση και να δηλώσει ότι θα ψηφίσει και υπέρ της προανακριτικής επιτροπής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Τέσσερις ολόκληρες μέρες στη διάρκεια των οποίων έγινε η χλεύη των Πασόκων και του Καρατζαφέρη. Ο τρόπος που ανακοίνωσε την αλλαγή της θέσης του έκανε ακόμα πιο στριμόκωλα τα πράγματα για την ηγεσία του.

«Το ΚΚΕ θεωρεί ότι και μόνο η παραίτηση των εισαγγελέων επιβάλλει να ζητηθεί παράλληλα με την Εξεταστική Επιτροπή, σύσταση Προανακριτικής», ανακοίνωσε το Γραφείο Τύπου της ΚΕ τη Δευτέρα 21.10.08. Ομως, την Τετάρτη 15.10.08 ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του κόμματος δήλωνε: «Το ΚΚΕ ζητά την πλήρη διερεύνηση της υπόθεσης Βατοπεδίου με όλους τους τρόπους και με τη συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής, για να αποκαλυφθεί η λεπλασία της δημόσιας περιουσίας και οι συναλλαγές των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και εφόσον προκύψουν ποινικές ευθύνες να προχωρήσουμε και σε Προανακριτική Επιτροπή».

Η στροφή είναι προφανής και είναι στροφή 180 μοιρών. Την Τετάρτη έλεγαν ότι προανακριτική πρέπει να γίνει εφόσον προκύψουν ποινικές ευθύνες, τη Δευτέρα ανακάλυψαν ότι οι ποινικές ευθύνες είναι δεδομένες μετά την παραίτηση των εισαγγελέων και πρέπει ανυπερθέτως να γίνει και προανακριτική. Την Τετάρτη συμφωνούσαν απόλυτα με τη θέση της κυβέρνησης, τη Δευτέρα πέρασαν στη θέση του ΠΑΣΟΚ, στην οποία από την πρώτη στιγμή είχε προσχωρήσει το ΛΑΟΣ και μετά από μια σύντομη τολάντευση ο ΣΥΡΙΖΑ. Τι μεσολάβησε; Η εκτίμηση του κινδύνου να βρεθούν μόνο τους με την κυβέρνηση και να λειτουργήσουν ως το μοναδικό της δεκανίκι, δεχόμενοι πυρά όχι μόνο από το ΠΑΣΟΚ (που έχει λερωμένη τη φωλιά του) και το ΛΑΟΣ (που είναι σχετικά εύκολα αντιμετωπίσμο), αλλά και από το ΣΥΡΙΖΑ. Επι, έκαναν την ανάγκη φιλοτιμία και προσχώρησαν στην άποψη των υπόλοιπων κομμάτων της αντιπολίτευσης.

Το ερώτημα, όμως, παραμένει: τι ήταν αυτό που τους έκανε αρχικά να απορρίψουν την πρόταση για σύσταση προανακριτικής, ειδικά μετά τον ελιγμό που έκανε το ΠΑΣΟΚ (με εισήγηση Βενιζέλου), δηλώνοντας ότι θα ψηφίσει και την εξεταστική; Οι ίδιοι δεν πρόκειται να δώσουν καμιά εξήγηση, μπορούμε όμως εύκολα να διαπιστώσουμε ότι δεν πρόκειται για πολιτικό λάθος.

Ενα κόμμα που δηλώνει ότι είναι επαναστατικό και ταυτόχρονα παρεμβαίνει και σε θεσμικό επίπεδο (γι' αυτούς, βέβαια, η επαναστατική δράση εξαντλείται στη θεσμική δράση) βάζει ένα απλό ερώτημα όταν βρίσκεται μπροστά σ' ένα σκάνδαλο. Πώς θα πετυχώ τη μέγιστη δυνατή αποκάλυψη, πώς θα τους ξεβρακάσω μπροστά στα μάτια του λαού; Εν προκειμένω έχουμε ένα καραμπινάτο σκάνδαλο, στο οποίο είναι μπλεγμένες οι κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Η εξεταστική επιτροπή είναι βέβαιο ότι δεν πετυχαίνει το μέγιστο της αποκάλυψης, γιατί οι αρμοδιότητές της είναι περιορισμένες. Για παράδειγμα, ένας κρατικός λειτουργός μπορεί να αρνηθεί να προσέλθει, επικαλούμενος το γεγονός ότι εκκρεμεί σε βάρος του πτοινή διαδικασία και ως ύποπτος έχει το δικαίωμα να αρνηθεί να μεταβληθεί σε μάρτυρα ενώπιον μιας εξεταστικής επιτροπής της Βουλής.

Αντίθετα, μια προανακριτική επιτροπή, ανεξάρτητη από το τελικό αποτέλεσμα για το οποίο δεν πρέπει κανένας να τρέφει αυταπάτες, έχει μεγαλύτερες δυνατότητες έρευνας. Κανένας δε μπορεί να αρνηθεί να καταθέσει σ' αυτή, αφού είναι περιβεβλημένη με τις ανακριτικές αρμοδιότητες που έχει και κάθε δικαστικό δργανό. Θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον να κληθούν να καταθέσουν τα διάφορα μελη κρατικών υπηρεσιών, πίσω από τα οποία κρύβονται οι υπουργοί, να στριμωχηθούν και ενδεχομένως κάποιοι απ' αυτούς να στάσουν και να καταθέσουν για τις πιέσεις που δέχτηκαν από τις πολιτικές ηγεσίες προκειμένου να γνωμοδοτήσουν σύμφωνα με τις απαιτήσεις τους (τα προσυμφωνημένα με τους καλόγερους-μπτίζενσμα). Και βέβαια, το ΠΑΣΟΚ δε θα μπορούσε να κρυφτεί πίσω από την παραγραφή των αδικημάτων των δικών του υπουργών, γιατί αυτό θα σήμαινε παραδοχή ένοχης. Και αν το έκανε, όμως, τίποτα δε θα εμπόδιζε αυτούς που θέλουν να φάξουν, να το κάνουν. Δεν είναι και δύσκολο, άλλωστε, να φάξεις, αφού για όλα υπάρχουν έγγραφα, στα οποία αποτυπώνεται καθαρά η συμπαγνία, η παροχώρηση δημόσιας περιουσίας στους καλόγερους και στη συνέχεια η εξίσου σκανδαλώδης ανταλλαγή με εκτάσεις-φιλέτα.

Ακόμα και αν δεν κατέτιθετο από το ΠΑΣΟΚ (για τους δικούς του ευδιάκριτους λόγους) η πρόταση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής, θα έπρεπε να την καταθέσουν ο Περισσός και ο ΣΥΡΙΖΑ. Προς τι, λοιπόν, η αρχική άρνηση, η τολάντευση στη συνέχεια, η πενθήμερη περιουσιλογή και μετά η ντροπιαστική στροφή; Μόνο μια εξήγηση μπορεί να δοθεί: εξοφλούν γραμμάτια προς την κυβέρνηση.

Σε ελεύθερη πτώση η κυβέρνηση Καραμανλή

Εχει χάσει εντελώς τη μπάλα ο Καραμανλής. Ακόμα και τα (κατά γενική ομολογία ανύπαρκτα) σέντερ μπακ του αγαπημένου του Πλαναθηναϊκού καλύτερα παίζουν. Αν πάρει κανείς τη συνέντευξη του στη ΔΕΘ, θα διαπιστώσει ότι όλα όσα δήλωνες έχουν μετατραπεί στο αντίθετό τους. Πάει ο Βουλγαράκης, πάει τώρα και ο Ρουσόπουλος. Οι μόνοι που παραμένουν αιλόντοι στις θέσεις τους είναι οι περιβόλτοι «αντάρτες», που είναι βέβαιο ότι θα ανασάνει και θα ανακόψει την πτώση με τα μέτρα που αποφάσιζαν οι μπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ και των φωνάζαν κι αυτόν να καμαρώσει στη φωτογραφία δίπλα στη Μέρκελ, το Σαρκοζί και τους υπόλοιπους, του 'ρθε ο

τασή του και να τελειώσει η ιστορία;

Ο Καραμανλής βλέπει την κυβέρνηση του να αικολουθεί τροχιά ελεύθερης πτώσης και δε μπορεί να κάνει τίποτα. Ολες οι επιλογές του μέχρι στην πτώση της ΕΕ, θα διαπιστώσει ότι όλα όσα δήλωνες έχουν μετατραπεί στο αντίθετό τους. Πάει ο Βουλγαράκης, πάει τώρα και ο Ρουσόπουλος. Οι μόνοι που παραμένουν αιλόντοι στις θέσεις τους είναι οι περιβόλτοι «αντάρτες», που είναι βέβαιο ότι θα ανασάνει και θα ανακόψει την πτώση με τα μέτρα που αποφάσιζαν οι μπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ και των φωνάζαν κι αυτόν να καμαρώσει στη φωτογραφία δίπλα στη Μέρκελ, το Σαρκοζί και τους υπόλοιπους, του 'ρθε ο

νταμπλάς της παραίτησης των δύο εισαγγελέων (αναλυτικά για την απορρίμμηση του μηχανισμού συγκάλυψης γράφουμε στη σελίδα 16) και το ξαναφούντωμα του σκανδάλου του Βατοπεδίου και ξανακύληση στον κατήφορο με μεγαλύτερη ταχύτητα. Η εικόνα που παρουσιάζει η κυβέρνηση αυτή τη βδομάδα είναι άκρως σουρεαλιστική. Την Τετάρτη ο Ρουσόπουλος δίνει προκλητικό, αρχηγικού στιλ σύροντας στη Βουλή και την Πέμπτη θυσιάζεται ως Ιφιγένεια. Το πολιτικό του σαρκίο ανταλλάσσεται με την αποχώρηση από τη συζήτηση και την ψηφοφορία για την προανακριτική, αλλά δεν πιάνει μία στην αγορά. Η παρασκευή (δεν έχουμε ρεπορ-

τάζ, αλλά μπορούμε να το φανταστούμε) ανήκει στο ΠΑΣΟΚ και στον «χέρι-χέρι». Στο ΠΑΣΟΚ που δεν προκαλεί, δε βιάζεται, δεν καταλαμβάνεται από υπερέργια, αλλά οικολουθώντας την τακτική Καραμανλή περιμένει να του πέσει η εξουσία στα χέρια σαν ώριμο φρούτο.

Τι μπορεί να κάνει ο Καραμανλής για να αντιστρέψει τη ροή των πραγμάτων; Μάλλον τίποτα (εκτός αν του κάτσει κανένα ανελπιστό λαχείο). Είναι σίγουρο ότι θα κάνει ανασχηματισμό. Και σαρωτικός να είναι, όμως, ο ανασχηματισμός (αλλιώς θα περάσει εντελώς στο ντούκου), δε μπορεί να κάνει τίποτα. Μάλιστα, όταν θα κάνει ανασχηματισμό θα έχουν αρχίσει να «δαγκώνουν» και τα φορολογικά μέτρα, ενώ θα έχει σφίξει περισσότερο και η κρίση. Οταν δε μπορείς να πάρεις μερικά, οριακά έστω, μέτρα αναδιάταξη θα έχει προφέρει την προστήραση του συστήματος εξουσίας της ΝΔ. Από πιο διευθυντήριο έχει ήδη φτιάξει (Σουφλιάς, Μεϊμαράκης, Παυλόπουλος, Σιούφας), όμως κι αυτό δεν τον βοήθησε να χειρίστει σωστά τη νέα φάση του σκανδάλου του Βατοπεδίου (να μην τα ρίχνουμε και όλα στην αναποφασιστικότητα του Καραμανλή). Τι άλλο μπορεί να του προσφέρουν οιλαζές του τύπου «επιστρέφει ο Βαγγέλας στη Ρηγιλής, πάει η Ντόρα στο Οικονομίας κ.λπ.»; Και τον Τατούλη και τον Μανώλη να βάλει στην κυβέρνηση, τίποτα δε θα καταφέρει. Πρέπει κάτι να «δώσει» στο πόπολο. Εχει τη δυνατότητα να φροντίσει το πολιτικό του μέλλον, αγνοώντας κάποιες «άνωθεν» υποδείξεις; Μάλλον όχι.

Την ώρα που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές ο Θεοδωρής που έγινε Θεόδωρος ενδεχομένως να αποτελεί παρελθόν για την κυβέρνηση Καραμανλή. Μέχρι να υποβάλει την παραίτηση του (ή να ανακοινωθεί η ήδη υποβληθείσα παραίτηση, αν πιστεύουμε τον Καρατζαφέρη), θα έχουμε να θυμόμαστε την ηρωική του έξodo, με ένα καλοσχεδιασμένο «σόδου» στη Βουλή, με το οποίο κατάφερε να απομονωθεί αικόμα περισσότερο από το στελεχικό δυναμικό της ΝΔ και να γίνει η χλεύη των χιουμοριστικών ριδιοτηλεοπτικών εκπομπών. Δείγμα του πανικ

Οι Ταλιμπάν περικυκλώνουν την Καμπούλ

Ενώ εξακολουθεί να γίνεται λόγος οποίο ανώτατους στρατιωτικούς και πολιτικούς αμερικάνους και νατοϊκούς αξιωματούχους για την αδυναμία των δυνάμεων κατοχής να κερδίσουν τον πόλεμο και για την αναγκαιότητα διαπραγματεύσεων με τους «μετριοπαθείς» Ταλιμπάν και αναζήτησης πολιτικής διεξόδου από τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, πληθαίνουν τα δημοσιεύματα του ξένου τύπου που δίνουν μια αμυντήρια αναμφίβολα εικόνα της κατάστασης, η οποία τροφοδοτεί τη διάσταση απόφεων στις γραμμές του NATO, εξηγεί την απροθυμία των εταίρων να ανταποκριθούν στις δεσμεύσεις τους και στις αυξανόμενες απαιτήσεις του Λευκού Οίκου και αναγκάζει τα νατοϊκά επιπλεύτα να αναθεωρήσουν τη στρατηγική τους.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει ένα ρεπορτάζ, με τον προαναφερό-

μενο τίτλο, του ανταποκριτή στην Καμπούλ της μεγάλης κυκλοφορίας καναδικής εφημερίδος «Globe and Mail» (14/10/08), από το οποίο μεταφέρουμε μερικά εκτεταμένα αποσπάσματα.

«Σ' ένα πρατήριο γκαζιού στα περίχωρα της Βαγδάτης, τεμπελιάζοντας στην σκιά ενός φορτηγού, ο Μοχάμεντ Ράζα περιγράφει πώς διέφυγε το θάνατο. Τον περασμένο μήνα, ένας αμερικάνος εργολάβος του υποσχέθηκε 10.000 δολάρια αν οδηγούσε ένα βυτιοφόρο με πετρελαιο από την Καμπούλ στην Κανταχάρ, προσφέροντάς του 7 φορές παραπάνω απ' όσα μπορούσε να κερδίσει μεταφέροντας, όπως συνήθιζε, ένα φορτίο ζάχαρης. Ομως οι Ταλιμπάν απαγορεύουν στους οδηγούς να μεταφέρουν καύσιμα για τα ξένα στρατεύματα, είπε, και έχουν σημεία ελέγχου στο δρόμο που ενώνει τις δύο μεγαλύτερες

πόλεις του Αφγανιστάν. Ο ίδιος απέρριψε την προσφορά. Ένας φίλος του τη δέχτηκε και οι Ταλιμπάν του έκοψαν το κεφάλι.

Πολλοί οδηγοί τώρα πουλούν τη ζωή τους, είπε, στρίβοντας νευρικά την άκρη της γενειάδας του.

Οι Ταλιμπάν απομονώνουν την πρωτεύουσα του Αφγανιστάν από την υπόλοιπη χώρα κλείνοντας σημαντικούς δρόμους ανεφοδιασμού και επιβάλλοντας τους κανόνες τους στις επαρχίες κοντά στην Καμπούλ. Έχουν αποκτήσει τον έλεγχο των τριών από τους τέσσερις βασικούς αυτοκινητόδρομους που οδηγούν στην πόλη και κάποιοι πιστεύουν ότι είναι ζήτημα χρόνου το να καταφέρουν να ρυθμίζουν όλη την οδική κυκλοφορία γύρω από την πρωτεύουσα...

Η ιδιαίτερη Καμπούλ είναι βαριά φρουρούμενη και κανείς δεν περιμένει μια μετωπική επίθεση. Ομως οι Ταλιμπάν

δεν χρειάζεται να επιτεθούν στην πρωτεύουσα. Παρεμποδίζοντας την κυβέρνηση να φτάσει στους πολίτες που βρίσκονται έξω από τις πύλες της Καμπούλ, την αποκόβουν από εκτεταμένες περιοχές της χώρας. Αυτό είναι περισσότερο από μια νίκη στην προπαγάνδα. Οι Ταλιμπάν καλλιεργούν το ίδιο πολιτικό κλίμα που εκμεταλλεύτηκαν στη δεκαετία του '90 και τους βοήθησε να καταλάβουν την εξουσία, προβάλλοντας τους εαυτούς τους ως τους καλύτερους εγγυητές της ασφάλειας στο αγροτικό Αφγανιστάν.

Τα μπλόκα στους δρόμους έχουν αρχίσει να πλέζουν και τα ξένα στρατεύματα. Τα καύσιμα και άλλες προμήθειες μειώνονται στις στρατιωτικές βάσεις.

Εμπορικά αεροπλάνα είχαν επανειλημμένα ειδοποιηθεί το καλοκαίρι ότι δεν μπορούσαν να προμηθευτούν

καύσιμα στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ, στο οποίο επίσης έκλεισαν κάποιες εγκαταστάσεις για να περιοριστούν οι ανάγκες σε ηλεκτρικό ρεύμα. Στόχος των ανταρτών είναι και τα φορτία ανθρωπιστικής βοήθειας. Στο πρώτο εξάμηνο αυτής της χρονιάς κλάπηκαν 800 τόνοι τροφίμων από το «World Food Program», με επιθέσεις σε κονβί φορτηγών...

Σύμφωνα με στοιχεία του αιγανοκού υπουργείου Εσωτερικών, οι σημαντικότερες επιθέσεις σε φορτηγά ανεφοδιασμού γύρω από την Καμπούλ έχουν αυξηθεί απότομα αυτή τη χρονιά, με 80 περιστατικά στο πρώτο εξάμηνο σε σχέση με 45 δήλη την προηγούμενη χρονιά. Κάποιοι αναλυτές υποστηρίζουν ότι τα νούμερα αυτά είναι συντηρητικά, αλλά ακόμη κι ετσι, δείχνουν ότι οι επιθέσεις στους δρόμους ανεφοδιασμού αυ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

Τι κρύβει ο θόρυβος για τους σομαλούς πειρατές

Η κατάληψη του ουκρανικού πλοίου «MV Faina», που μετέφερε τανκς και στρατιωτικό εξοπλισμό, από σομαλούς πειρατές τράβηξε τα φώτα της δημοσιότητας και προκάλεσε τόσο θόρυβο για την «απειλή» που αντιπροσωπεύει το φαινόμενο της σύγχρονης πειρατείας.

Κάποια στιγμή, ο εκπρόσω-

πειρατών που δήλωσε ότι τα υπέρογκα λύτρα που ζητάνε για να αφήσουν ελεύθερο το πλοίο δεν είναι τίποτα σε σύγκριση με την καταστροφή που έχουν υποστεί οι ακτές της χώρας τους από τα τοξικά απόβλητα που ρίχνουν οι ένεστες εταιρίες στη θάλασσά τους και ότι τα λύτρα θα διατεθούν για το καθάρισμά τους.

Κατά πάσα πιθανότητα, τα λύτρα που ζητάνε οι πειρατές θα πάνε στις τοέπεις τις δικές τους, των αφεντικών τους και των πολιτικών που τους προσφέρουν αισιόλια. Γιατί πρέπει να σημειωθεί ότι οι πειρατές δρουν στις βορειοανατολικές ακτές της αυτόνομης περιοχής του Πούτλαντ, η οποία διαθέτει δικιά της κυβέρνηση και διοικητικό μηχανισμό, μακριά από τα πολεμικά μέτωπα της νότιας Σομαλίας, και έχουν ως επιχειρησιακή και οικονομική βάση τους το λιμάνι Eyl. Ομως αυτό που έχει σημασία είναι ότι η δηλωση των πειρατών έφερε στο φως το τεράστιο οικολογικό έγκλημα που συντελείται στις ακτές της Σομαλίας εδώ και 20 χρόνια, προκαλώντας ολοκληρωτική καταστροφή στη θάλασσα και θανατηφόρες ασθενείες στον πληθυσμό. Γι αυτό και θάφτηκε από τα διεθνή

MME, με εξαίρεση το Αλ-Τζαζίρα.

Ο ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ για τη Σομαλία, Ahmedou Ould -Abdallah, δήλωσε σε σχετικό ρεπορτάριο του αραβικού καναλιού ότι, με βάση αξιόπιστες πληροφορίες, ευρωπαϊκές και αιστατικές εταιρίες ρίχνουν τοξικά απόβλητα έξω από τις ακτές της Σομαλίας από τις αρχές της δεκαετίας του '90 μέχρι και σήμερα. Οι αποβλήται που ζητούν τα λύτρα θα διατεθούν για το καθάρισμά τους.

Η Σομαλία έχει μετατραπεί σε χωματερή κάθε ειδούς τοξικών απόβλητων, από ραδιενέργεια απόβλητων μέχρι μόλυβδο, βαριά μέταλλα όπως κάδμιο και υδραργύρο, βιομηχανικά, νοσοκομειακά και χημικά απόβλητα. Αυτό συμβαίνει, γιατί το κόστος διάθεσης των τοξικών απόβλητων για τις εταιρίες στη Σομαλία είναι μόλις 2,50 δολάρια ο τόννος, ενώ στην Ευρώπη είναι γύρω στα

1.000 δολάρια. Η πολιτική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα από τις αρχές της δεκαετίας του '90 επέτρεπε στις έξι-νες εταιρίες να δωροδοκούν υπουργούς και πολιτικούς αξιωματούχους και να εξασφαλίζουν τις απαιτούμενες άδειες και συμφωνίες, ενώ κάποιες εταιρίες πετούν τα τοξικά απόβλητα χωρίς να ζητούν καν άδεια. Στην ιστορία αυτή εμπλέκεται και η ιταλική μαρία, η οποία ελέγχει τη διάθεση του 30% των τοξικών απόβλητων της Ιταλίας.

Εκμεταλλεύμενοι το θόρυβο που δημιουργήθηκε γύρω από το φαινόμενο της σύγχρονης πειρατείας, με αφορμή την κατάληψη του ουκρανικού πλοίου, ανέλαβαν δράση, σαν έτοιμοι από καιρό, οι αυτόκλητοι «σωτήρες». Στις 10 Οκτωβρίου, η σύνοδος των υπουργών Αμυνας του ΝΑΤΟ αποφάσισε την αποστολή νατοϊκών πλοίων στον ινδικό ωκεανό δήθεν για την προστασία από τις πιθανές τρομοκρατικές απειλές και ότι η απόφαση θα ληφθεί από τη Ρωσία σύμφωνα με τη νέα κατεύθυνση της εξωτερικής και αμυντικής της πολιτικής. Να υπενθυμίσουμε ότι η Σοβιετική Ενωση διατηρούσε μια μεγάλη ναυτική βάση στη Νότια Υεμένη, η οποία ενώθηκε το 1990 με τη Βόρεια Υεμένη.

Το ΝΑΤΟ συνεπικουρούμενο από την Ινδία αναλαμβάνει αυτόκλητα να παίξουν το ρόλο του χωροφύλακα στον Ινδικό Ωκεανό και στον στρατηγικής σημασίας για το εμπόριο και τη μεταφορά πετρελαίου θαλάσσιο δρόμο, που οδηγεί από τον Κόλπο του Αντεν στη διώρυγα του Σουέζ και στην Απω Ανατολή. Και η Μόσχα προφανώς δεν είναι διατεθειμένη να τους αφήσει να μονοπωλήσουν αυτό το ρόλο. Ο Ινδικός Ωκεανός μετατρέπεται σε ένα ακόμη πεδίο σκληρού ανταγωνισμού ανάμεσα στον αμερικανικό και το ρώσικο ιμπεριαλισμό.

Η απόφαση που πάρθηκε την περασμένη Τρίτη δεν αιτιολογήθηκε φυσικά. Και γιατί να αιτιολογηθεί; Ο, τι θέλουν κάνουν, όσο η διεθνής κατακραυγή είναι σε χαμηλά επίπεδα. Ενας από τους κρατούμενους δήλωσε ότι είχε δώσει ψευτική ομολογία όταν βρισκόταν σε φυλακή του Μαρόκου, επειδή τον βασάνισαν. Οι Αμερικανοί δε μπόρεσαν να στοιχειοθετήσουν καμία κατηγορία, δύναμη αυτό δεν παιζει κανένα ρόλο. Θα επιχειρήσουν ξανά και

Τώρα που το φάντασμα του κραχ πλανάται πάνω από την Ουάσιγκτον και ταξιδεύει ανά τον κόσμο, κάποιοι «θυμούνται» τα golden boys που ζουν ζωή χαρισμάτων με τα λεφτά των άλλων. Ομως, η εισοδηματική ανισότητα δεν είναι σημερινό φαινόμενο, ούτε αφορά μονάχα την Αμερική και τα golden boys. Αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο που αγκαλίζει όλες τις καπιταλιστικές χώρες. Τα παπαγαλάκια του συστήματος, όμως, έχουν έτοιμη την απάντηση. Τι σας νοιάζει που κάποιοι βγάζουν λεφτά, αφού ο καπιταλισμός είναι το μόνο σύστημα που εγγυάται την ανάπτυξη και την γενική άνοδο του βιοτικού επιπέδου των λαών; Επιστρέψουν μάλιστα την αύξηση του παγκόσμιου ΑΕΠ (Ακαδημαϊκού Εγχώριου Προϊόντος) ανά κάτοικο, για να «αποδείξουν» αυτή την ανάπτυξη.

Με μια πρώτη ματιά φαίνεται να έχουν δίκιο. Για παράδειγμα, από τα στοιχεία του Υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ^[1], προκύπτει ότι το παγκόσμιο ΑΕΠ (υπολογισμένο σε δολάρια του έτους 2000, δηλαδή λαμβάνοντας υπόψη τον επίσημο πληθωρισμό) έχει υπερτριπλασιαστεί την περίοδο 1969-2007, ενώ το παγκόσμιο κατά κεφαλήν ΑΕΠ έχει σχεδόν διπλασιαστεί για την ίδια χρονική περίοδο. Με αυτό το χοντρικό υπολογισμό ισχυρίζονται ότι αποδεικνύεται η ανωτερότητα του καπιταλισμού ή τουλάχιστον η αποτελεσματικότητά του. Γ' αυτό και το ερώτημα που θέτουν είναι όχι αν «θέλουμε καπιταλισμό» αλλά «τι καπιταλισμό θέλουμε».

Σ' αυτή την ψευδεπίγραφη διαμάχη επικεντρώνονται οι διαφορές των «νεοφιλελεύθερων» από τους «φιλελεύθερους», των «φιλελεύθερων» από τους «σοσιαλδημοκράτες», των «συντηρητικών» από τους «κοινωνικά ευαίσθητους» και των κάθε λογής κατηγοριών πολιτικών και οικονομολόγων, οι οποίοι δύνανται να καταλήγουν στην ίδια αφετηρία: στην αναγωγή του καπιταλιστικού συστήματος στο καταλληλότερο για την ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών.

■ Θάβοντας την αλήθεια στους μέσους όρους

Το πρόβλημα όμως είναι ότι η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Γιατί οι οικονομικοί δείκτες της «ανάπτυξης» που παρουσιάζει η αισιοδοκή οικονομολογία δίνουν μία καθαρά πλασματική εικόνα, μέσα από τον θαυμαστό κόδιμο των «μέσων όρων». Η φτώχεια και οι ταξικές αντιθέσεις εξαφανίζονται ως διά μογέας, αρκεί να διαιρέσεις το συνολικό πλούτο με τον αριθμό των πολιτών (των οποίων η ταξική προέλευση είναι επίσης αδιάφορη).

Το ότι μέσα σε 38 χρόνια σχεδόν διπλασιάστηκε το παγκόσμιο κατά κεφαλήν ΑΕΠ δε σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος του πλανήτη έγινε δύο φορές πιο πλούσιος μέσα σ' αυτά τα χρόνια. Κι αυτό για δύο λόγους. Πρώτα απ' όλα, γιατί απλά η διαίρεση των αξιών που παράγονται σε μια κοινωνία δια του αριθμού των κατοίκων της δεν λαμβάνει υπ' όψη της τις εισοδηματικές ανισότητες που στην εποχή μας είναι τεράστιες. Δεύτερο, γιατί και η ίδια η έννοια του ΑΕΠ είναι προβληματική.

Το ΑΕΠ αναφέρεται ότι μετράει τη

Η εργατική τάξη στις μυλόπετρες της κρίσης (2)

Πίνακας 1: Ετήσια εισοδήματα μηγαλοστελγών (CEO) στις αντιπυγμίνιες χώρες 1988-2005 (σε δολάρια 2005)

Χώρα	1988	2003	2005	Ποσοστοί μεταβολής 1988-2005
Αμερική	180.760	737.162	707.747	292%
Βέλγιο	383.718	739.700	967.387	157%
Καναδάς	423.368	944.375	1.068.964	152%
Γαλλία	404.331	780.380	1.202.145	197%
Γερμανία	412.259	1.013.171	1.181.292	187%
Ιταλία	342.492	893.036	1.137.326	232%
Ισπανία	502.639	484.909	543.564	8%
Ολλανδία	396.403	716.387	862.711	118%
Νέα Ζηλανδία		476.926	386.456	
Ισπανία	352.006	658.039	697.891	98%
Σουηδία	234.670	743.160	948.990	304%
Ελβετία	510.967	1.263.450	1.380.899	172%
Βρετανία	453.486	881.047	1.184.936	161%
ΗΠΑ	805.490	2.386.762	2.164.952	169%
Μέσος όρος εκτός ΗΠΑ	383.057	794.749	946.931	147%

Πηγή: The State of Working America 2007/2008, πίνακας 3.42, σελ. 222
Economic Policy Institute

Πίνακας 2: Ετήσιη θρησκευτική & εβδομαδιαία αποδοχή των Αμερικανών εργατών στον ιδιωτικό τομέα 1947-2005 (%)

Επος	Μέσος όρος αποδοχών ανά άριστη εργασία (σε δολάρια 2005)	Μέσος όρος εβδομαδιαίων αποδοχών (σε δολάρια 2005)	Καπιτάτες αριθμοίς αποδοχές		
			Σε τρίχυστες πημές (%)	Σε θολώμα (2006)	Οι ποσοστοί του μέσου αριθμού
1947	9.00	361.02	0.40	3.05	34%
1957	14.12	535.25	1.38	7.08	50%
1973	15.76	581.67	1.60	6.26	40%
1979	15.78	561.74	2.90	7.43	47%
1989	14.91	514.24	3.35	5.23	36%
1996	14.81	608.43	4.26	5.56	30%
2000	15.00	544.81	5.15	6.00	30%
2005	16.11	543.65	5.15	5.29	33%

Περίοδος	Ποσοστοί των Μεταβολών		Καπιτάτες αριθμοίς αποδοχές		
	Αποδοχές ανά άριστη εργασία	Αποδοχές ανά θολώμα	Σε τρίχυστες πημές (%)	Σε θολώμα (2006)	Σε δολάρια 2006
Συνολική Μεταβολή (για όλη την περίοδο)	56.89%	2.3%	48.26%	2.0%	248%
Επίμετρη Μεταβολή (για όλη την περίοδο)	11.61%	1.8%	8.67%	1.4%	15%
1947-73	0.13%	0.0%	-3.43%	-0.6%	81%
1973-79	-5.51%	-0.6%	-8.46%	-0.9%	16%
1979-89	6.51%	0.6%	5.94%	0.5%	54%
1989-2000	-0.67%	-0.1%	-1.13%	-0.2%	27%
2000-2005	7.22%	1.4%	7.16%	1.4%	21%
2005-2006	1.45%	0.3%	-0.21%	0.0%	0%
1979-2005	2.09%	0.1%	-3.22%	-0.1%	78%

Πηγή: The State of Working America 2006/2007, Πίνακας 3.1 - Economic Policy Institute, Center on Budget & Policy Priorities 31/8/2006

(*) Αριθμός "production and non-supervisory workers" έπειστη τους παραγωγικούς εργάτες και τους εργάτες που έχουν επιβλέπουν άλλους εργαζόμενους. Το πεσσότελο των εργάτων έχει περιοριστεί στο 80% του συνόλου των εργάζομενων.

(**) Σε δολάρια του τρίχυστης έτους, χωρίς να ληφθεί υπ' αριθμός πληθωρισμός.

Πίνακας 3: Ποσοστοί εργαζομένων με παραγωγική περιθώρια περιπτώση στον ιδιωτικό τομέα 1979-2004

1979	1989	1995	2000	2004
69.0%	61.5%	58.5%	58.9%	55.9%
1979-1989	1989-2000	2000-2004	1979-2004	
-7.4%	-2.7%	-2.9%	-13.0%	

Πηγή: The State of Working

Ταξική η απάντηση

Ηταν μια άθλια ρύθμιση αυτή που συμφώνησαν οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ με την κυβέρνηση, για να λύσουν υποτίθεται το πρόβλημα των εργαζόμενων που παράποτε ο Λαναράς. Μια λύση χρηματοδότησης του Λαναρά από τις τράπεζες, με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, χωρίς καν να ελέγχουν τη διοίκηση που ως τώρα έχει ασκήσει, ούτε τη διοίκηση που θα ασκήσει στο μέλλον. Κι όμως, ακόμα και αυτή η άθλια ρύθμιση αποσύρθηκε από τη Βουλή. Οπως ανακοίνωσε η κυβέρνηση, αντέδρασε η Κομισιόν, θεωρώντας ότι θίγεται ο ανταγωνισμός, οπότε θα υπάρξει διαβούλευση και αν συμφωνήσει η Κομισιόν θα επαναπροωθηθεί η ρύθμιση. Αλλιώς, οι εργαζόμενοι ας ετοιμάζονται να μπουν στην ουρά των ανέργων, όπου ήδη έχουν μπει εκατοντάδες εργαζόμενοι του ίδιου ομίλου.

Πριν μερικούς μήνες, αυτή η είδηση θα περνούσε ασχολίαστη. Σήμερα, όμως, μια περίοδο όπου οι κυβερνήσεις της ΕΕ «μπουκάνουν» με τρισεκατομμύρια ευρώ τα μεγαλολαμόγια των τραπεζών, βάζοντας στη μπάντα το Σύμφωνο Σταθερότητας που οι ίδιες ψήφισαν, το να μην εγκρίνονται δάνεια που μπορεί να φτάσουν το πολύ τα 35 εκατομμύρια σε κάποιες επιχειρήσεις, ώστε να μη πετάξουν -τουλάχιστον για ένα διάστημα- τόσους εργαζόμενους στο δρόμο, συνιστά πρόκληση.

Τα ίδια ακριβώς ισχύουν για την περίπτωση της Ολυμπιακής. Μια επιχείρηση που το ίδιο το κράτος οδήγησε σε μεθοδευμένη υπερχρέωση, αρνούμενο να καταβάλει τις δικές του αφειλές και υποχρεώνοντάς την να δανείζεται για να τα βγάλει πέρα. Κάθε ιδέα διατήρησης της στο κράτος –και διατήρησης των κεκτημένων των εργαζόμενων– με ρύθμιση των κρατικών χρεών, απαγορεύεται διά ροπάλου, διότι... νοθεύει τον ανταγωνισμό.

Οπως βλέπετε, η διαχείριση της κρίσης γίνεται με αυστηρά ταξικά κριτήρια. Κάθε πρόβλημα, μικρό ή μεγάλο, δε σπκώνει γενικές απαντήσεις. Μόνο ταξικές.

Μας λένε ότι οι τράπεζες κινδυνεύουν με κατάρρευση και γι' αυτό πρέπει να στηριχτούν από το κράτος, ώστε να μη παρασύρουν σε κατάρρευση την οικονομία. Κι εμείς τους αντιτείνουμε: ένα από τα βασικά συμπτώματα της κρίσης είναι η αύξηση της ανεργίας. Ολοι οι διεθνείς οργανισμοί το προβλέπουν. Τι σκοπεύετε να κάνετε γι' αυτό; Την απάντηση τη δίνουν κάθε μέρα: τίποτα!

Αυτοί ενδιαφέρονται μόνο για τα κεφάλαια και τα κέρδη τους. Εμείς οφείλουμε να ενδιαφερθούμε -τουλάχιστον- για την προστασία των δικών μας ανθρώπων. Απλά είναι τα πράγματα, απλές και οι διεκδικήσεις: Να απαγορευτούν με νόμο οι απολύσεις. Να επιδοτούνται όλοι οι άνεργοι, για όσο διάστημα παραμένουν άνεργοι και το επίδομα να μην είναι μικρότερο από το βασικό μισθό. Να ασφαλίζονται οι άνεργοι για όλο το διάστημα της ανεργίας.

■ Υπ' ατμόν

Καλό το παραμύθι, κυρ-Σωτήρη μας, αλλά δεν έχει δράκο. Ασε που ζούμε στην εποχή της γρήγορης κυκλοφορίας των ειδήσεων. Και προπαντός, να θυμάσαι ότι δεν είμαστε Λωτοφάγοι. Σε δυμόμαστε (δεν πέρασε και πολύς καιρός, άλλωστε) να στηρίζεις με προσωπικές σου παρεμβάσεις όλες τις «ατομικές πρωτοβουλίες» Σανιδά για τη συγκεκριμένη υπόδεση. Αν ήταν μόνο του Σανιδά, δια κρατούσες κάποιες αποφάσεις, δεν θα εξέδετες τόσο τον εαυτό σου. Να σου πούμε, λοιπόν, τι πιστεύουμε εμείς. Ο δάμαλος τα χει πάρει στο κρανίο με την πάρτη σου και δικαίως, γιατί εσύ τα σκάτωσες. Επειδή, λοιπόν, έρχεται ανασχηματισμός, κάνεις την τελευταία προσπάθεια να σώσεις το τομάρι σου, ρίχνοντας το φταίξιμο στο Σανιδά. Ομως, και αυτό αποτελεί ομολογία αποτυχίας σου. Αφού ένας Σανιδάς -λέμε τώρα- κατάφερε να τα κάνει μπάχαλο, παναπει ότι εσύ είσαι ακατάλληλος για το πόστο του πολιτικού προϊστάμενου του Σανιδά.

■ Ιδιος κι απαράθλαχτος

«Με δεδομένο έναν υπαρκτό πολιτικό και κοινωνικό διπολισμό, οι στόχοι του ΠΑΣΟΚ για την ανάδειξή του σε πρώτο κόμμα, για την κατοχύρωση μιας αυτοδύναμης κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και για την ταυτόχρονη προώδηση κυβερνήσεων συνεργασίας με προγραμματικές συγκλίσεις με την άλλη αριστερά είναι στόχοι δεμποτοί, πειστικοί, αλληλένδετοι και εφικτοί». Ο Κώστας Λαζιώτης στην πρώτη μετά από καιρό συνέντευξή του (Κυρ. Ελευθεροτυπία) έπει-

Μάλλον στους εργαζόμενους «την ακούμπησαν»...

σε τους πάντες ότι παραμένει πάντα... Λιώτης. Με το δικό του τρόπο εκφοράς τα λόγου δεν έκανε τίποτ' άλλο από το να επιναλάθει την επίσημη γραμμή του ΠΑΣΟΚ («επιδιώκουμε την αυτοδυναμία, αλλά θα επιδιώξουμε κυβέρνηση συνεργασίας»), ρίχνοντας το όπιο προσωπικό του κύρος (σαφώς μειωμένο σε σχέση με το παρελθόν) στην επιχείρηση «στριμώχνουμε τον ΣΥΡΙΖΑ για να ξαναπάρουμε ό,τι μας έχει πάρει».

- μπορούν να δρομολογήσουν εξελίξεις που
δα επαναπροσδιορίσουν πολλά πράγματα
στην πολιτική βάση των κομμάτων και εντός
των

■ Ασπρίνες

«Η κεφαλαιοκρατική παραγωγή τείνει πάντα να ξεπεράσει αυτά τα εσωτερικά της όρια, τα ξεπερνάει όμως με μέσα που της αντιπάσσουν εκ νέου και σε πιο τεράστια κλίμακα αυτά τα όρια».

Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για προφητικό κέιμενο. Ομως τα επιστημονικά συμπεράσματα δεν συνιστούν προφητείες. Είτε επιβεβαιώνονται, όποτε είναι ορδά, είτε διαψεύδονται, όποτε είναι λαδεμένα. Εν προκειμένω, πρόκειται για ένα συμπέρασμα του Μαρξ, διατυπωμένο στον τρίτο τόμο του «Κεφαλαίου» (ελλην. έκδ. σελ. 316), που αναφέρεται στις περιοδικές κρίσεις που πλήγουν το καπιταλιστικό σύστημα (τη σφαίρα της παραγωγής και τη σφαίρα της κυκλοφορίας) και στην αδυναμία του συστήματος να απαλλαγεί απ' αυτές, ακριβώς διότι τα μέσα διαχείρισης των κρίσεων δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να αναπαράγουν το πρόβλημα σε μεγαλύτερη βάση.

Ακριβώς αυτό βλέπουμε στις μέρες μας. Τα μέτρα που πάρουν οι αστικές κυβερνήσεις για να βοηθήσουν την παραπαίουσα χρηματοπι-στωτική σφαίρα δυμίζουν τα ισχυρά αναλγητι-κά με τα οποία βοηθιέται από τους γιατρούς ένας βαριά ασθενής που υποφέρει από πόνους. Οσο διαρκεί η επιδραση των αναλγητικών ο ασθενής ανακουφίζεται και χαμογελά, όμως σε λίγο βρίσκεται στην ίδια απελπιστική κατάστα-ση. Και αυτή η κρίση δα κάνει τον κύκλο της, δα εκπονωδεί μέσα από τεράστιες καταστροφές κεφαλαίου και παραγωγικών δυνάμεων [η βα-σική παραγωγική δύναμη είναι ο εργαζόμε-νος άνδρωπος], το σύστημα δα ανακάμψει –αν οι δυνάμεις της προλεταριακής επανάστασης δεν το χτυπήσουν–, οι ιδεολόγοι του δ' αρχί-σουν πάλι τους ύμνους «στις αιστείρευτες δυ-νάμεις της αγοράς», μέχρι την επόμενη κρίση...

κοινωνικών στρωμάτων». Ενα κομμάτι του κοινού δυσαρεστήθηκε σφόδρα, όπως συνάγεται και από την τοποδέτηση του Α. Τσίπρα στο ΚΣ της Νεολαίας ΣΥΝ. Μίλησε για εξύφανση πολιτικού σχεδίου που «αποσκοπεί, πολύ συγκεκριμένα, στο να πάρει από τη δυναμική της Αριστεράς, προκειμένου το ΠΑΣΟΚ να βρεθεί ξανά στην εξουσία», προειδοποίησε ότι «το επόμενο διάστημα δα ενταδούν οι επιδέσεις. Και σε προσωπικό επίπεδο» και κατέληξε ότι «αν εμείς δώσουμε το παραμικρό σήμα ότι δα μπορούσαμε να αποτελέσουμε σωσίβιο στο ναυάγιο του δικομματισμού, δα μας εκδείαζαν». Υπάρχει, όμως, άλλο κομμάτι του κοινού που τρελαίνεται μ' αυτά που τραγουδούν και οι φίρμες και τα μπάζα.

■ Ξεπέρασε κάθε όριο (1)

«Προφανώς και κάποιος έπρεπε να προσπάθησε να απαντήσει στο άμεσο της κρίσης, προφανώς και έπρεπε να υπάρξει ένα σχέδιο σταδεροποίησης των χρηματαγορών... Θα περίμενε κανείς να δει ένα σχέδιο που δα έλεγε ότι το κράτος δίνει την εγγύησή του, αλλά έχει σαν στόχο κάτι να κερδίσει. Τι; Το δημόσιο έλεγχο του χρηματοπιστωτικού συστήματος... Η ευρωπαϊκή Αριστερά κάνει μια προσπάθεια τουλάχιστον να ανοίξει ζητήματα που ακόμα δεν έχουν αγγίξει οι κυριαρχείς δυνάμεις, δηλαδή προσπάθησαμε να δέσουμε το πρόβλημα εκεί που κατά τη γνώμη μου είναι η ουσία, δηλαδή ποιος έχει τη διεύθυνση της οικονομικής πολιτικής στην Ευρώπη: Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή οι κυβερνήσεις; Αυτό είναι πολύ σημαντικό ζήτημα!»

Σε ποιον ανήκει αυτή η... μεγαλοφυής, διεισδυτική και προπαντός... ριζοσπαστική δήλωση; Στον πρόεδρο του ΣΥΝ Αλ. Τσίπρα, βλέπουμε ήδη το κεντρικό σύνθημα με το οποίο δα κατέβει ο ΣΥΝ στις ευρωεκλογές: «Όλη η εξουσία στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και όχι στους ευρωτραπεζίτες». Και μη μας πείτε πως κάνει το ίδιο. Δεν κάνει το ίδιο. Οταν φύγουν από τις κυβερνήσεις οι διάφοροι Μπερλουσκόνι, Σαρκοζί και Μέρκελ και πάρουν τη δέση τους άνδρωποι σαν τον Τσίπρα, το Μπερτινότι, το Λαφονέν, όλα δα αλλάζουν και η Ευρώπη –επιτέλους– δα γίνει των εργαζομένων. Επειδή, όμως, δε γίνονται όλα με τη μία (αυτά μόνο κάτι μοχθηροί πολιτικοί απόγονοι του Μαρξ και του Λένιν τα λένε), πρέπει να ξεκινήσουμε από το πέρασμα της εξουσίας στους Μπερλουσκόνι και τους Σαρκοζί.

■ Ξεπέρασε κάθε όριο (2)

Ο Τσίπρας, βέβαια, έχει και μια δικαιολογία: είναι παντελώς άσχετος. Δεν πρέπει να έχει ξεφύλλισει ούτε το μικρό εγχειρίδιο πολιτικής οικονομίας του Μπαρμπίτη. Τι να πεις για τον Αλαβάνο, όμως, που και παλιά καραβάνα και διαβασμένος είναι; Τον φώναξαν στην πρωινή πολιτική εκπομπή της NET («Πρώτη Γραμμή») και για να δικαιολογήσει τη δέση του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ υπέρ της ΕΕ είπε τα εξής εκπληκτικά: «Χρειάζονται κοινά μέτρα, χρειάζονται κοινές ρυθμίσεις σε διεθνές επίπεδο. Χρειάζεται αυτή η οικονομία της αγοράς χωρίς ελέγχους και της σκανδαλώδους ελευθερίας των κεφαλαίων να κερδοσκοπούν να σταματήσει. Αυτό είναι μια βασική δέση, μια φιλοσοφία της Αριστεράς. Αυτό που ξέρει ο καθένας από τον Μαρξ ή όσοι ξέρουν τον Μαρξ σήμερα είναι προλεταρίοι όλων των χωρών ενωδείτε. Τι σημαίνει; Δηλαδή, ενωδείτε για να κάνουμε κάτι διεθνές διαφορετικό!»

Μπορεί αυτοί να προσπαθούν να εξαπατήσουν τον κόσμο με δεωρίες περί εξανθρωπισμού του καπιταλισμού σε διεθνή κλίμακα, αλλά καλά δα κάνουν τον Μαρξ να τον αφήσουν ήσυχο. Γιατί το «κάτι διαφορετικό» του Μαρξ δεν ήταν ένας καπιταλισμός με... ανθρώπινο πρόσωπο, αλλά η προλεταριακή επανάσταση που δα τσακίσει τον καπιταλισμό και δα οικοδομήσει τον κομμουνισμό.

■ Πλιάτσικο

Συνέβη και αυτό, στο δαμαστό κόσμο της ρεμούλας και του πλιάτσικου. Ξεφανίστηκε ο ένας από τους δύο βιντεοπροβολείς που υπήρχαν στο Κέντρο Τύπου των Φυλακών Κορυδαλλού και αναμετέδιδαν εικόνα από την αίδουσα συνεδριάσεων του δικαστηρίου! Οι δημοσιογράφοι το διαπίστωσαν με έκπληξη. Οι (ευγενέστατοι) υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας Ένημέρωσης του υπουργείου Τύπου εξέφρασαν την ίδια έκπληξη και έλεγαν ότι ο βιντεοπροβολέας κλάπηκε. Οι τεχνικοί, υπάλληλοι του υπουργείου Δικαιοσύνης επίσης δεν ήξεραν τίποτα και το μόνο που μπορούσαν να κάνουν ήταν να μεταφέρουν τον άλλο βιντεοπροβολέα στο χώρο που λειτουργούν οι υπολογιστές, για να μπορούν οι δημοσιογράφοι να κάνουν τη δουλειά τους. Ληστεία, βέβαια, αποκλείεται να έγινε στο συγκεκριμένο χώρο, οπότε η φυλακή είναι αυτή που πρέπει να δώσει εξηγήσεις.

Εγραψε ο Γ. Κύρτας στη City Press: «Η περίπτωση της Μονής Βατοπέδιου είναι πιο σύνθετη, γιατί οι συναλλαγές ήταν περισσότερες και δημιούργησαν εμπορικές υπεραξίες και μαύρο πολιτικό χρήμα που ξεπερνούν κατά πολύ το 1 δισ. ευρώ». Αμφιβάλλετε ότι έχει δίκιο;

Ας προσπαθήσουμε να απλοποιήσουμε κάπως τα πράγματα, για να κατανοήσουμε το μηχανισμό της κρίσης που κλυδωνίζει εδώ και ένα χρόνο τον πταγκόσμιο καπιταλισμό, ενώ το τελευταίο τετράμηνο έχει πάρει διαστάσεις χιονοστοιχίας. Η απλοποίηση, βέβαια, εμπεριέχει πάντοτε κινδύνους, από την άλλη όμως πρέπει να κάνουμε αφαιρέσεις για να διεισδύσουμε στην ουσία των οικονομικών φαινομένων.

Αν θέλουμε να ορίσουμε συνοπτικά την έννοια της κρίσης, όπως ορίζεται στη μαρξιστική πολιτική οικονομία (διότι η αστική πολιτική οικονομία δεν δέχεται καν τον όρο κρίση), θα πούμε ότι κρίση είναι η διακοπή της ομαλής λειτουργίας της διευρυμένης αναπταραγωγής του κεφαλαίου. Τι είναι η διευρυμένη αναπταραγωγή του κεφαλαίου; Τι είναι η επανεπένδυση ενός τμήματος της υπεραξίας (η οποία στη σφαίρα της κυκλοφορίας προγματοποιείται και μετατρέπεται σε κέρδος), που έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της μάζας του κεφαλαίου και τη διεύρυνση της παραγωγής.

ντάφτει στη στενή καταναλωτική βάση (η οποία στενεύει εξαιρετικά, επειδή η επιδίωξη για αύξηση της εικεταλλευσης οδηγεί σε φαινόμενα σχετικής και απόλυτης εξαθλίωσης των εργαζόμενων). Τότε αρχίζει μια εποχή κρίσης. Οι πωλήσεις αρχίζουν να πέφτουν. Επιχειρήσεις αδυνατούν να εξοφλήσουν δάνεια προς τράπεζες. Στην αγορά επικρατεί ασφυξία, επιχειρήσεις αρχίζουν να κλείνουν, εργάτες να πετούνται μαζικά στο δρόμο.

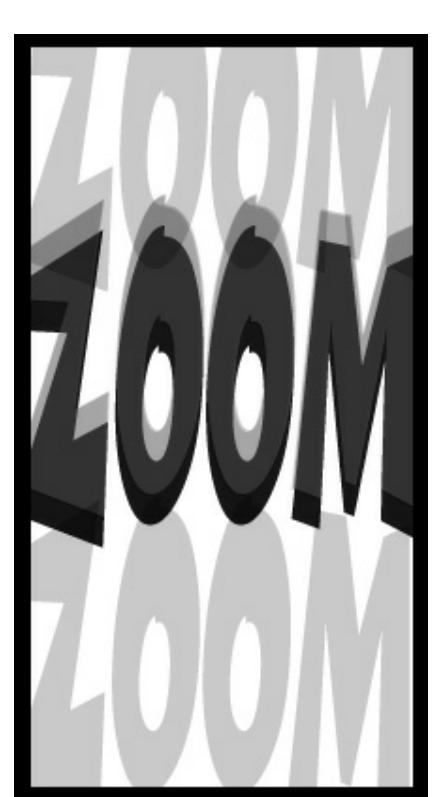
Εχουμε, δηλαδή, καταστροφή κεφαλαίου και καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και ο εργαζόμενος άνθρωπος, που αποτελεί τη βασικότερη παραγωγική δύναμη. Παλαιότερα, στην εποχή του ελεύθερου ανταγωνισμού, σε περιόδους κρίσης έπεφταν οι τιμές. Πλέον, με την κυριαρχία των μονοπωλίων και τον καθορισμό μονοπωλιακών τιμών, οι τιμές δεν πέφτουν ή πέφτουν λίγο. Ετοι, έχουμε την εμφάνιση ενός φαινομένου που η αστική πολιτική οικονομία έχει ονομάσει στασιμοπληθωρισμό. Συνυπάρχουν

και καταστροφικές.

Το ίδιο παρατηρείται και στη σφαίρα της ενεργειακής αγοράς. Οι τιμές του πετρέλαιου ανέβαιναν χάρη στον χρηματιστηριακό τζόγο (δες παλιότερα σχετικά άρθρα του Κ. Βάρλα στην «Κ»), με αποτέλεσμα να δημιουργείται μια χρηματοπιστωτική φούσκα (με τη μορφή της αλυσίδας και εν προκειμένω), η οποία δεν ανταποκρίνεται στη πραγματικά παραγωγικά-αξιακά δεδομένα. Η φούσκα έσκασε και ήδη ζούμε τις συνέπειες της στις αγορές. Μεγάλος όγκος των συμβολαίων έχει χάσει την τιμή τους και τείνουν να προσαρμοστούν σε τιμές που να αντανακλούν την αξία.

Εκείνο που πρέπει να έχουμε υπόψη μας είναι ότι το κεφαλαίο που επενδύεται στη χρηματοπιστωτική σφαίρα δεν είναι παραγωγικό κεφαλαίο, επομένως

Η κρίση είναι συστημική

πτώση της παραγωγής και αύξηση της ανεργίας και ταυτόχρονα άνοδος των τιμών. Ο στασιμοπληθωρισμός εκφράζει την κρίση και τη διαχείρισή της με τρόπο ώστε η κερδοφορία να παραμένει σε υψηλά επίπεδα, με τη μεταφορά των συνεπειών σε ολόκληρη την κοινωνία.

Οι ιδεολόγοι του καπιταλισμού εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι η σημερινή κρίση εμφανίζεται με ιδιαίτερη δριμύτητα στη χρηματοπιστωτική σφαίρα. Αυτό, όμως, είναι ένα φαινόμενο που έχει στη βάση του μια κλασική κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου. Θυμίζουμε και πάλι τις απαρχές της σημερινής χρηματοπιστωτικής κρίσης. Ήταν η αγορά ενυπόθηκων στεγανοτικών δανείων στις ΗΠΑ. Οπως επαρκέστατα αέχει αναλυθεί σε άρθρα του Κώστα Βάρλα στην «Κ», χτίστηκε μια ολόκληρη αλυσίδα χρηματοπιστωτικών πράξεων πάνω σε δυο προϋποθέσεις: πρώτο, ότι οι δανειολήπτες θα μπορούσαν να αποπληρώνουν κανονικά τα δάνεια τους και δεύτερο, ότι οι τιμές των ακινήτων θα συνέχιζαν να αυξάνονται, λόγω αύξησης της ζήτησης για κατοικία. Τι συνέβη, όμως; Οι δανειολήπτες μαζικά δε μπορούσαν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους προς τις τράπεζες (αυτό ήρθε ως αποτέλεσμα του στενέματος της καταναλωτικής ικανότητας των εργαζόμενων),

Η εργατική τάξη στις μυλόπετρες της κρίσης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

δίνουν οι καπιταλιστές στους εργάτες τους για να καλύψουν βασικές ανάγκες της ζωής τους και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της αξίας της εργατικής δύναμης που ο εργάτης πουλάει στον καπιταλιστή.

Οπως φαίνεται από τον πίνακα 3, τα ποσοστά των εργατών που είχαν ιατροφαρμακευτική κάλυψη από τους καπιταλιστές του ιδιωτικού τομέα έπεισαν κατά 13% (από 69% σε 56%) μεταξύ 1979 και 2004. Δηλαδή, 13% περισσότεροι εργάτες έπαιψαν να έχουν ιατροφαρμακευτική περιθαλψη από τους καπιταλιστές, «ανακουφίζοντάς» τους έτσι από ένα τμήμα της αξίας της εργατικής δύναμης, που θα έπρεπε να πληρώσουν. Ετσι, οι εργάτες είτε έμειναν χωρίς περιθαλψη είτε τα έσκασαν στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες, πληρώνοντας από την ταύτη τους τα χρήματα που θα έπρεπε να πληρώνουν οι εργοδότες τους.

Εναί λοιπόν τουλάχιστον υποκριτική η έκπληξη των ανά τη γη «αναλυτών» για το πώς έσκασε η βόμβα της αμερικανικής κρίσης. Οταν πέφτουν τα μεροκάματα, όταν εκατομμύρια εργαζόμενοι εξαθωύνται στον υπερδανεισμό για να καλύψουν τις ανάγκες τους, τότε αργά ή γρήγορα θα έπρεπε να περιμένουν να έρθει η μπόρα. Κι είμαστε ακόμα στην αρχή...

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές:

1. Διεθνή Μακροοικονομικά Δεδομένα της Υπερεσίας Οικονομικής Ερευνας του Υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ (<http://www.ers.usda.gov/Data/Macroeconomics/>).

2. The State of Working America 2007/2008, Economic Policy Institute.

3. Ετήσια έκθεση Shell 2007, (http://www.shell.com/home/content/investor/financial_information/annual_reports/2008/2008_annual_reports_17032008.html)

4. Οπως είχαμε γράψει και στο πρώτο μέρος αυτής της έρευνας («Κ», αρ.φ. 527, 11/10/08), ο επίσημος πληθωρισμός αυξήθηκε 27% μέσα σε εννιά χρόνια (1998-2007), όμως το μισό κιλό ψωμιού αυξήθηκε κατά 30% μέσα σε πολύ μικρότερο χρονικό διάστημα (2006-2008), για να μη μιλήσουμε για τη βενζίνη που στο ίδιο χρονικό διάστημα (1998-2007) αυξήθηκε πάνω από 170% (σύμφωνα με τα ιστορικά στοιχεία της τιμής της βενζίνης από το υπουργείο Ενέργειας των ΗΠΑ).

5. Fair Minimum Wage Act of 2007 (Pub.L. 110-28, Title VIII).

6. Τα στοιχεία του πίνακα 2, που αφορούν στην εξέλιξη του κατώτατου αρωματισμού, είναι παραμένα από την έκθεση του αμερικανικού Ινστιτούτου "Center on Budget & Policy Priorities", 31/8/2006.

Οι Ταλιμπάν περικυκλώνουν την Καμπούλ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
ξάνονται ταχύτερα από τη γενική αύξηση της βίας.

Οι άνθρωποι που εργάζονται για την κυβέρνηση ή έχουν σχέση με την ξένη παρουσία ταξιδεύουν τώρα μυστικά στους κεντρικούς αυτοκινητόδρομους του κεντρικού, νότιου και ανατολικού Αφγανιστάν. Μεταφρίζονται σε αγρότες χωρικούς, δεν έχουν μαζί τους ταυτότητες και σβήνουν από τα κινητά τους τηλέφωνα τους αριθμούς που πιθανόν να τους συνδέουν με την κυβέρνηση...

Οι οδηγοί φορτηγών συχνά αφήνουν την πίσω πόρτα του αυτοκινήτου ανοιχτή και συγκρατούν το φορτίο με δίχτυ σχοινιών, ώστε να μπορούν εύκολα οι Ταλιμπάν να κοιτάζουν μέσα και να ελέγχουν αν υπάρχει κάτι απαγορευμένο από την εξέγερση. Ελέγχουν επίσης εξονυχιστικά τα τελωνειακά έντυπα των οδηγών για να πιστοποιήσουν ότι τα φορτία προορίζονται για μη στρατιωτικούς καταναλωτές...

Ενας από τους τρόπους που χρησιμοποιούν οι Ταλιμπάν για να επεκτείνουν την επιρροή τους, είναι να αποδείξουν ότι μπορούν να εξασφαλίσουν την οδική ασφάλεια καλύτερα από την κυβέρνηση. Είναι μια μορφή προπαγάνδας, που έχει στόχο ανθρώπους όπως το 40χρονο Ντελ Αγά, οδηγό λεωφορείου, που ήταν οι διαστολές της αστυνομίας του έχει ληστέψει περισσότερες φορές από τις συμμορίες ή τους αντάρτες....

Ακόμη και όταν η αστυνομία δεν είναι άμεσα αναμειγνένη σε ληστείες, οι Αφγανοί την κατηγορούν ότι δεν μπορεί να τις σταματήσει. Ο 38χρονος Νασάρ Αχμέντ είπε ότι το λεωφορείο του λεηλατήθηκε από ληστές σε ελάχιστη απόσταση από φυλάκιο ελέγχου της αστυνομίας, δίνοντάς του την εντύπωση ότι είτε οι αστυνομικοί αμειλούνταν καθήκοντά τους είτε ότι βοηθούν τους ληστές. Εργάζεται ως οδηγός λεωφορείου 14 χρόνια, ως επί το πλείστον στο δρόμο Κανταχάρ-Καμπούλ και, όπως υποστηρίζει, η ασφάλεια στους αυτοκινητόδρομους έχει φτάσει στο χειρότερο σημείο από την εποχή

των εμφύλιων πολέμων στις αρχές της δεκαετίας του '90, με μόνες εξαιρέσεις τις ζώνες που βρίσκονται υπό τον πλήρη ελέγχο των Ταλιμπάν. Τα λεωφορεία, είπε, γίνονταν συχνά στόχος μεγάλων συμμοριών ληστών στην επαρχία Νιμρόζ μέχρι που τους πέταξαν έξω οι Ταλιμπάν.

Σε περιοχές της επαρχίας Wardak, που περιγράφονται από τους ντόπιους ως ελεγχόμενες από τους Ταλιμπάν, σε απόσταση μόλις 30 χιλιομέτρων από την Καμπούλ, οι καταστηματάρχες είπαν στον δημοσιογράφο της «Globe and Mail» ότι η ασφάλεια έχει βελτιωθεί σε μεγάλο βαθμό από τότε που πέρασαν υπό τον ελέγχο των Ταλιμπάν. «Η ασφάλειά μας είναι καλύτερη, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τους Ταλιμπάν και η κυβέρνηση είναι μακριά από μας», είπαν κάποιοι. Αυτή είναι η εντύπωση που οι Ταλιμπάν προσπαθούν να δημιουργήσουν. Ενας διοικητής τους επισήμων πέταξε από την πλάτη του πέρασαν υπό τον ελέγχο των Ταλιμπάν. «Η αστυνομία μας είναι καλύτερη, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τους Ταλιμπάν και η κυβέρνηση είναι μακριά από μας», είπαν κάποιοι.

Μια άλλη ανάλογη εικόνα της κατάστασης που επικρατεί στο Αφγανιστάν, μας μεταφέρει ο ανταποκριτής της αμερικανικής εφημερίδας «The Christian Science Monitor» (15/10/08), σε ρεπορτάριο με τίτλο «Κάποιοι Αφγανοί ζουν υπό την εξουσία των Ταλιμπάν και το προτιμούν», από το οποίο δημοσιεύουμε κάποια διαίτηρα ενδιαφέροντα αποσπάσματα.

«Επειδή μια συμμορία ληστών τρομοκρατούσε συνεχώς μια αφγανική γειτονιά εδώ κοντά πριν από κάποιους μήνες, οι ντόπιοι αποφάσισαν να αντιδράσουν. Παραπονεθήκαμε αρκετές φορές στην κυβέρνηση, τους δείξαμε ακόμη και πού ζουν οι ληστές, είπε ο Αχμάντ, αλλά οι συμμορίες συνέχιζαν να δρουν ελεύθερα. Ετσι οι χωρικοί στράφηκαν στους Ταλιμπάν.

Η παράλληλη διοίκηση των μαχητών εδώ στην επαρχία Logar, που βρίσκεται σε απόσταση μικρότερη των 40 μιλών από την Καμπούλ, πέρασε από δίκη και καταδίκασε τους ληστές, άλειψε τα πρόσωπά τους με πίστα, τους παρήλασε στους δρόμους και τους απειλήσε ότι θα τους κόψει τα χέρια αν συλληφθούν να ληστεύουν στο μέλλον. Εκτότε οι ληστές δεν ενόχλησαν ξανά τους ντόπιους.

Σε αρκετές επαρχίες κοντά στην Καμπούλ, η παρουσία της κυβέρνησης εξαφανίζεται ή είναι ήδη ανύπαρκτη, λένε οι κάτοικοι. Στη θέση της, μια πιο αποτελεσματική – και σκληρή – σκιώδης κυβέρνηση των Ταλιμπάν επεκτείνεται και κερδίζει την τοπική υποστήριξη.

Η αστυνομία είναι μόνο για τα μάτια, οι Ταλιμπάν είναι η πραγματική δύναμη εδώ, λένε οι ντόπιοι. Η ευρέως διαδεδομένη απογοήτευση για την τεράστια εγκληματικότητη, τη διεφθαρμένη κυβέρνηση και τη μεγάλη ανεργία τροφοδοτούν την ανάπτυξη των Ταλιμπάν σε ντε φάρτο εξουσία, κυρίως

στις περιοχές που κυριαρχούν οι ομοεθνείς τους Παστούν. Ακόμη, η ύπαρξη δομών εξουσίας των Ταλιμπάν τόσο κοντά στην Καμπούλ δείχνει την έκταση στην οποία η αφγανική κυβέρνηση έχει χάσει τον ελεγχό της χώρας.

Αυτό είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα γι' αυτήν, ακόμη κι αν οι Ταλιμπάν δεν μπορούν να καταλάβουν στρατιωτικά την Καμπούλ, λόγω της ισχυρής παρουσίας των διεθνών δυνάμεων, η κυβέρνηση δεν μπορεί να τους σταματήσει να επιχειρούν ελεύθερα ακριβώς έξω από την πρωτεύουσα, υποστηρίζει ο Χαμπιμπουλάχ Ραφέχ, πολιτικός αναλυτής της Ακαδημίας Επιστημών του Αφγανιστάν...

Οι χωρικοί λένε ότι σχεδόν κάθε νοικοκυρίο στην επαρχία Logar έχει μαχητές Ταλιμπάν. Την ημέρα, η περιοχή είναι ήδη συχνή και οι περισσότεροι ανθρώποι μένουν στα σπίτια τους, πίσω από μεγάλους τοίχους από λάσπη, ή πηγαίνουν στα χωράφια τους. Μια μικρή αγορά κατά μήκος του δρόμου που περιβάλλει την παραπομπή της Καμπούλ διαθέτει την επαρχία Logar και στην περιοχή της πλαγιές των λόφων, κάποιοι κουβαλούν στους ώμους τους εκτοξευτές ρουκετών, έτοιμοι να πάρουν μέρος σε κάποια νυχτερινή επιχείρηση, άλλοι στήνουν μπλόκα ελέγχου κατά μήκος του κεντρικού αυτοκινητόδρομου της επαρχίας Logar και στα μακρινά σημεία της απόστασης μικρότερης από διάστημα, οι ασφαλείς της Καμπούλ επιχειρούνται από την Καμπούλ, πάραπονε με την κυβέρνηση των Ταλιμπάν επεκτείνεται και κερδίζει την τοπική υποστήριξη.

■ Εθνικό Πάρκο Στροφυλιάς-Κοτυχίου

Και άλλη υπονόμευση από τον Γ. Σουφλιά

ΟΓ. Σουφλιάς πήρε φρόντιση ακάθετος υπογράφει αποφάσεις με τις οποίες υπονομεύει σημαντικούς βιότοπους στην Ελλάδα. Σε διπλανή στήλη αναφερόμαστε στην KYA για το Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Εδώ θα αναφερθούμε στην KYA που υπέγραψε στις 13 Οκτώβρη για το Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς. Στις δηλώσεις που έκανε στις 13 Οκτώβρη 2008, με τις οποίες προσπαθεί να δικαιολογήσει την υπογραφή αυτής της KYA, ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ για μια φορά ακόμη καταφεύγει σε μισές αλήθειες και ψέματα.

Αποσιωπά (είναι η δεύτερη φορά, αφού το ίδιο είχε κάνει και όταν αναφερόταν στο Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης), ότι προϋπήρξε άλλη KYA, που ίσχυσε για τρία χρόνια, από το 1993 έως το 1996, με την οποία προστατεύονταν περισσότερο οι Υδροβιότοποι Κοτυχίου-Στροφυλιάς, αφού απαγορεύονταν μια σειρά χρήσεις και δραστηριότητες σ' αυτούς. Αυτό δεν το κάνει τυχαία. Θέλει αυτή την περίοδο που η κυβέρνηση βάλλεται άγρια για το σκάνδαλο της μονής Βατοπεδίου (εκτός των άλλων, από αυτό καταδεικνύεται και η καταστροφική περιβαλλοντική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ), να δημιουργήσει την αίσθηση ότι προστατεύει το περιβάλλον. Δεν αποκλείεται, όταν πάρει ΦΕΚ η KYA αυτή, να θυμηθεί πάλι ο Γ. Σουφλιάς ότι προϋπήρξε άλλη KYA με την οποία η δική του έχει πολλές διαφορές!

Και σ' αυτή την περίπτωση ο Γ. Σουφλιάς λέει ψέματα, ότι δήθεν προστατεύει τους υδροβιότοπους Κοτυχίου-Στροφυλιάς και ότι προηγήθηκε ευρεία διαβούλευση με την τοπική κοινωνία. Και σ' αυτή την περίπτωση καταφεύγει στην έκδοση KYA και αποφεύγει την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος, προκειμένου να αποφύγει τον έλεγχο του ΣΤΕ και να μπορέσει να νομιμοποιήσει την απόφασή του να διευρύνει τις επιτρεπόμενες χρήσεις και δραστηριότητες στο Εθνικό Πάρκο Κοτυχίου-Στροφυλιάς.

Τα Σαμαραϊκά είναι μια περιοχή μέσα στο δάσος της Στροφυλιάς, η οποία προέκυψε από έχερσωματα και πυρκαγιές. Σ' αυτή την περιοχή φτιάχτηκε παράνομα ολόκληρος οικισμός πολύ πριν το 1993. Αντιλαμβάνε-

στε πόσο θα γιγαντώθηκε αυτός ο οικισμός στα 15 χρόνια που πέρασαν από το 1993. Στην KYA του 1993 (άρθρο 3 παρ. 11) προβλεπόταν για τα Σαμαραϊκά: «Ειδικότερα για την περιοχή Σαμαραϊκών, εντός του Δάσους Στροφυλιάς Ν. Αχαΐας και σε συνέχεια της 1777/12-6-90 απόφασης Νομάρχη Ηλείας "περί ανάκλησης οριοθέτησης οικισμού Σαμαραϊκών", απαγορεύεται η οριοθέτηση οικισμού και επιβάλλεται η αναδάσωση όλων των παράνομα εκχερσωθεισών δασικών εκτάσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, καθώς και η απομάκρυνση όλων των παρανομών κατασκευών". Παραθέτουμε το σχετικό απόστασμα της KYA Σουφλιάς: «Των ανωτέρω εξαιρείται η περιοχή Σαμαραϊκά, για την οποία επιβάλλεται οριοθέτηση και ρύμιση των υπαρχουσών χρήσεων και δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας». Με τη ρύθμιση αυτή νομιμοποιείται η παράνομη εκχερσωση δασών και η παράνομη οικοπεδοποίηση στα Σαμαραϊκά, και αγνοείται ο αγώνας των περιβαλλοντικών οργανώσεων για

που ίσχυε όπως αναφέραμε μέχρι το 1996.

Ερχεται τώρα ο Γ. Σουφλιάς, κόντρα στον αγώνα που κάνουν οι περιβαλλοντικές οργανώσεις της περιοχής, να νομιμοποιήσει την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στα Σαμαραϊκά, αγνοώντας ακόμη και τις διατάξεις της KYA του 1993. Παραθέτουμε το σχετικό απόστασμα της KYA Σουφλιάς: «Των ανωτέρω εξαιρείται η περιοχή Σαμαραϊκά, για την οποία επιβάλλεται οριοθέτηση και ρύμιση των υπαρχουσών χρήσεων και δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας». Με τη ρύθμιση αυτή νομιμοποιείται η παράνομη εκχερσωση δασών και η παράνομη οικοπεδοποίηση στα Σαμαραϊκά, και αγνοείται ο αγώνας των περιβαλλοντικών οργανώσεων για

την προστασία του δάσους της Στροφυλιάς.

Προβλέπεται η δημιουργία των Ζωνών AB1 AB2, στις οποίες εντάσσονται τα Σαμαραϊκά. Για τη δημιουργία των Ζωνών αυτών είχαν εκφράσει την αντίθεσή τους πολλοί από τη λεγόμενη τοπική κοινωνία, όμως ο Γ. Σουφλιάς τους αγνόησε και προχώρησε στη ρύθμιση με την οποία προβλέπεται η συγκρότηση τους. Στις Ζώνες αυτές προβλέπεται η λειτουργία τουριστικών και αθλητικών εγκαταστάσεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και τα γκολφ. Επειδή όμως πολλοί στην τοπική κοινωνία έκφρασαν πολύ έντονα τη διαφωνία τους για την κατασκευή γκολφ στην περιοχή που εντάσσεται στις Ζώνες αυτές, ο Γ. Σουφλιάς έβγαλε από το κείμενο της KYA τη ρη-

τή αναφορά στην κατασκευή γκολφ.

Στη θέση Κουνοπελάκι, που βρίσκεται στο δάσος της Στροφυλιάς, είχαν καταληφθεί εκτάσεις, είχαν έχερσωματα. Την ονομασία η περιοχή οφείλει στο χρώμα και στη βλάστηση από βελανιδιές οι οποίες υπήρχαν στο παρελθόν. Σ' αυτή τη θέση υπήρχαν πολλά λατομεία. Οι τοπικοί φορείς εδώ και χρόνια πίεζαν να κλείσουν τα λατομεία στις 31-12-2005. Ο Γ. Σουφλιάς έβαλε διάταξη σύμφωνα με την οποία τα λατομεία αυτά μπορούν να λειτουργήσουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρη του 2010.

Αποκαλύπτεται έτσι για μια ακόμη φορά, ότι ο Γ. Σουφλιάς δεν είναι μόνο καταστροφέας του δάσους, αλλά και του περιβάλλοντος και της φύσης. Αποκαλύπτεται αύτη την περιοχή σε δασών στη θέση αυτή. Αυτό σημαίνει ότι ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ επέλεξε εμμέσως πλην σαφώς την τακτική της νομιμοποίησης και των παρανομών που έγι-

■ Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης

Νέες περιβαλλοντοκτόνες δραστηριότητες

Την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε καταγγείλει ότι ο Γ. Σουφλιάς, με τη νέα Κοινή Υπουργική Απόφαση για το Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (ΕΠΑΜΘ), εκτός από την καινούργια Ζώνη Δ που δημιουργεί, στην οποία επιτρέπει την εγκατάσταση δεξαμενών πετρελαίου 50.000 κυβικών μέτρων, σε αντίθεση με όλη τη λεγόμενη τοπική κοινωνία, εκτός από την υποζώνη B5, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και τις εγκαταστάσεις του πρώην κακόφημου σταθμού της Φωνής της Αμερικής, νομιμοποιεί υφιστάμενες εγκαταστάσεις και επιτρέπει την έναρξη πολλών νέων δραστηριοτήτων, επιτρέπει στις υπάρχουσες τρεις Ζώνες A, B και Γ, που είχαν προβλεφθεί με την παλιά KYA, η οποία ίσχυσε μόνο για τρία χρόνια, πολλές νέες δραστηριότητες που προκαλούν μεγάλη ζημιά στο περιβάλλον. Επειδή, λόγω χώρου, δεν είχαμε αναφερθεί σ' αυτές, επανερχόμαστε. Ας δούμε ποιες νέες δραστηριότητες επιτρέπονται σ' αυτές τις Ζώνες και έτσι δίνεται η δυνατότητα νομιμοποίησης πολλών από αυτές που ως τώρα γίνονταν παράνομα, επειδή, εκτός των άλλων, το προσωπικό φύλαξης των δρυμών και στους κέφαλους της Ελλάδας ένα εργοτάξιο παραγωγής ρεύματος από φωτοβολταϊκά τόξα, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στο περιβάλλον. Τέλος, επιτρέπεται η προσθήκη σε υφιστάμενες κατασκευές και κτίσματα, χωρίς όμως να διευκρινίζεται για ποιες συγκεκριμένες χρήσεις κατασκευών που αποτελούνται από την κατασκευή γκολφ στην περιοχή.

Ιδιαίτερα ποτάμια όσο και στον περιβάλλοντα χώρο είναι πολλές και μεγάλες. Η παράνομη αυτή δραστηριότητα νομιμοποιείται πια με την KYA Σουφλιάς, με την οποία επιτρέπεται «η απόληψη φερτών υλών από τις κοίτες και τις εκβολές ποταμών... μόνο εντός συγκεκριμένων χώρων, οι οποίοι υποδεικνύονται στη Ζώνη Δ που δημιουργείται στην Επιτρέπεται την εγκατάσταση δραστηριοτήτων που επιπρέπονται στη Ζώνη Α, επιπρέπεται η επέκταση οικισμών πετριμετρικά μέχρι 500 μέτρα, φτάνει να μη μπαίνει στη Ζώνη Α. Τα πάντα επί ζημιά του περιβάλλοντος, για να βγάλει το κεφάλαιο τεράστια κέρδη. Στην υποζώνη B3 επιπρέπονται επιπλέον οι εγκαταστάσεις κάμπινγκ, οι εγκαταστάσεις βιολογικών καθαρισμών και εγκαταστάσεις για τη ναυπήγηση και επισκευή πλοίων.

Οι δύο υποζώνες B1 και B2 είναι οι περιβαλλουσες το Νέστο και άλλα ποτάμια που αποτελούν τμήματα του ΕΚΑΜΘ. Εκτός των δραστηριοτήτων και την επέκταση των εγκαταστάσεων που επιπρέπονται στη Ζώνη Α, επιπρέπεται η επέκταση οικισμών πετριμετρικά μέχρι 500 μέτρα, φτάνει να μη μπαίνει στη Ζώνη Α. Τα πάντα επί ζημιά του περιβάλλοντος, για να βγάλει το κεφάλαιο τεράστια κέρδη. Στην υποζώνη B3 επιπρέπονται επιπλέον οι εγκαταστάσεις κάμπινγκ, οι εγκαταστάσεις βιολογικών καθαρισμών και εγκαταστάσεις για τη ναυπήγηση και επισκευή πλοίων.

Ζώνη Γ

Στη ζώνη αυτή επιπλέον επιπρέπονται: α) Τουριστικές εγκαταστάσεις με κλίνες από 80 μέχρι 300. Ως τώρα επιπρέπονται μέχρι 80 και με την KYA του 1996 ορίζονται και οι όροι δόμησης. Στην KYA Σουφλιάς, εκτός από την έκταση του οικοπέδου (που παραμένει η ίδια), δεν γίνεται συγκεκριμέ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

ΚΟΝΤΡΑ

■ 1η συνεδρίαση

Τετάρτη, 22.10.08

Αυτή είναι μια «υπόθεση τρομοκρατίας» και πρέπει να γίνει στις Φυλακές Κορυδαλλού κι ας είναι ελεύθεροι όλοι οι κατηγορούμενοι! Οι μάσκες έπεσαν, τα προσήχματα (δεν υπάρχει διαθέσιμη αίθουσα στο Εφετείο) εγκαταλήφθηκαν και η «αντιτρομοκρατία» υπαγορεύει την απαίτηση της. Πώς θα απαντήσει, άραγε, το δικαστήριο; Αυτό είναι το ερώτημα που τέθηκε από την πρώτη κιόλας συνεδρίαση του έκτακτου τρομοδίκειου (τύπως Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων), που θα δικάσει σε δεύτερο βαθμό τις δυο υπόθεσεις για τον ΕΛΑ (όπως είναι γνωστό, έχουν εκδοθεί για την ίδια υπόθεση σε πρώτο βαθμό μια καταδικαστική και μια απαλλακτική απόφαση). Το δικαστήριο ξανάρχισε τις συνεδριάσεις του την περασμένη Πέμπτη (η δίκη είχε αναβληθεί λόγω σοβαρού κωλύματος στο πρόσωπο συνηγόρου υπεράσπισης). Ας δούμε το ρεπορτάζ της πρώτης μέρας.

Αυτή τη φορά όλοι οι παράγοντες της δίκης ήταν στις θέσεις τους και η συνεδρίαση του τρομοδίκειου ξεκίνησε κανονικά, με την εκφώνηση του κατάλογου των μαρτύρων. Από τους μάρτυρες του κατηγορητήριου οι βασικοί ήταν απόντες. Πρώτη και καλύτερη η Κυριακίδην κι από κοντά ο κολλητός της ο Βεντούρης. Επίσης, ο Ζήσης, ο Κλουζό του «ρεπορτάζ», που «εισηγείται» τα σχετικά με τα αρχεία της Στάζη. Το ίδιο και το ζεύγος Πομάρωνη. Τέλος, στη δικογραφία υπήρχαν έγγραφα που ήθελαν με την οδό της δικαστικής συνδρομής, σύμφωνα με τα οποία ο Ολιβιέ και η Μπέρτα ντε Μαρσέλους δεν θα παραστούν για να καταθέσουν ως μάρτυρες. Η υπεράσπιση Κανά (Ιπποκράτης Μυλωνάς) διαμαρτυρήθηκε για τη μη κλήτευση του Αμοιρίδη (ασφαλίτης της Αντιτρομοκρατικής, φίλος της Κυριακίδην), ο οποίος είχε κληθεί από το δικαστήριο και είχε καταθέσει στη δεύτερη δίκη, θεωρώντας ότι η μη κλήτευση του έγινε σκόπιμα.

Το πρώτο θέμα που κλήθηκε να εξετάσει το δικαστήριο ήταν η παράσταση πολιτικής αγωγής που δηλώθηκε. Ο Νίκος Δαμασκόπουλος (υπεράσπιση Αγαπτίου) είπε πως η παράσταση πολιτικής αγωγής, που υποβλήθηκε απλά με το αιτιολογικό «όπως πρωτοδίκως», είναι αόριστη, ασαφής και δεν έχει τα απαραίτητα στοιχεία νομιμοποίησή της. Πρέπει να διευκρινιστεί για ποιους κατηγορούμενους, για ποια αιτία και για ποιο πιοσό κατατίθεται, γιατί το «όπως πρωτοδίκως» δεν ισχύει μετά τις πρωτόδικες αποφάσεις, που έχουν αλλάξει την αρχική κατηγορία. Ο εισαγγελέας ουσιαστικά δέχτηκε πως η ένσταση Δαμασκόπουλου είναι σωστή, έκρινε όμως... άκομφο να ζητείται η αποβολή της πολιτικής αγωγής γι' αυτό το λόγο, αφού μπορεί να συγκεκριμενοποιήσει την παράσταση της. Η παράσταση πολιτικής αγωγής είναι επιεικώς ατελής, εγώ θα ελεγα απαράδεκτη, σημειώσως η Τασία Χριστοδούλοπουλού (υπεράσπιση Αθανασάκη). Επειδή θα υποβληθούν σημαντικές ενοτάσεις από την υπεράσπιση –κατέληξε– εκείνο που πρέπει

να γίνει είναι να μη λάβει το λόγο η πολιτική αγωγή κατά τη συζήτηση αυτών των ενοτάσεων. Επανερχόμενος ο Ν. Δαμασκόπουλος συμφώνησε ότι νόμιμη θα είναι η παράσταση πολιτικής αγωγής με την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, ας της δοθεί επομένως ο χρόνος να υποβάλλει μια νόμιμη δήλωση παράστασης.

Στη συνέχεια, τέθηκε ένα πολύ σοβαρό ζήτημα: ο απαράδεκτος ορισμός της δικαστικής αίθουσας των φυλακών Κορυδαλλού ως χώρου διεξαγωγής αυτής της δίκης, μολονότι κανένας από τους κατηγορούμενους δεν είναι πλέον κρατούμενος. Ο Ι. Μυλωνάς ενημέρωσε το δικαστήριο ότι την περασμένη Πέμπτη συναντήθηκε με τον νέο προϊστάμενο του Εφετείου, ο οποίος τον διαβεβαίωσε ότι υπάρχουν αιθουσες για να γίνει η δίκη (αυτό ήταν το πρόσχημα που επιστρατεύθηκε για να οριστούν οι φυλακές ως χώρος διεξαγωγής της) και ότι μπορεί αυτό να το μεταφέρει στο δικαστήριο. Επομένως, κατέληξε, μπορεί η δίκη να γίνει χωρίς τους συμβολισμούς που βγαίνουν από τη διεξαγωγή της στη φυλακή, ενώ οι κατηγορούμενοι είναι ειδικά συνεδριάσεις του την περασμένη Πέμπτη (η δίκη είχε αναβληθεί λόγω σοβαρού κωλύματος στο πρόσωπο συνηγόρου υπεράσπισης). Ας δούμε το ρεπορτάζ της πρώτης μέρας.

Ξέρουμε πολύ καλά, ότι το πρόβλημα δεν είναι οι αίθουσες, αίθουσες υπάρχουν, σημείωσε ο Αρης Κωνσταντάκης (υπεράσπιση Αθανασάκη). Υπάρχει ένα μείζον ζήτημα παραβίασης θεμελιώδων δικαιωμάτων των κατηγορούμενων. Φέρονται να δικαστούν εντός φυλακής, γεγονός που παραβιάζει το τεκμήριο αθωότητάς τους. Φέρονται να δικαστούν σε τόπο διάφορο της έδρας του Εφετείου Αθηνών. Στερούνται της δέουσας δημοσιότητας και δεν αναφέρομαι στα ΜΜΕ αλλά στο αικραστήριο. Η πρόσβαση είναι εξαιρετικά δυσχερής, υπάρχουν εξευτελιστικοί ελεγχοί, ο πολίτης αφήνει την ταυτότητά του και του κρατούνται τα στοιχεία, όλα αυτά συνιστούν παραβίαση της δημοσιότητας της δίκης.

Η Μαρίνα Δαλιάνη (υπεράσπιση Τσιγαρίδα) συμφώνησε με την επιχειρηματολογία των συνδελφων της και πρόσφερε σημαντική νομολογία, αναφερόμενη στην απόφαση του ΕΔΔΑ (Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) για την υπόθεση Ρίπαν κατά Αυστρίας, που έκρινε ότι η διεξαγωγή δίκης σε φυλακή, χωρίς οι κατηγορούμενοι να είναι κρατούμενοι, παραβιάζει την αρχή της δημοσιότητας. Η Αλέκα Ζορμπαλά (υπεράσπιση Τσιγαρίδα) προσέθεσε το στοιχείο των απανωτών ελέγχων από μηχανήματα που λειτουργούν με ιοντίζουσες ακτινοβολίες, που δρουν σωρευτικά, και για τα οποία δεν είναι γνωστό αν έχουν άδεια και αν έχει ανανεωθεί η άδεια, όπως προβλέπει ο νόμος για τις ιοντίζουσες ακτινοβολίες (αν δεν έχει ανανεωθεί η άδεια, διαπράττεται αυτόφωρο αδίκημα, σημείωσε η συνήγορος).

Η Ευαγγελία Κουβέλη (υπεράσπιση Κανά) αποκάλυψε ότι η ΓΑΔΑ έστειλε στο Δικηγορικό Σύλλογο έγγραφο με το οποίο ζητά τα στοιχεία όλων των δικηγόρων, επικαλούμενη λόγους ασφαλείας! Τέλος, ο Κ. Αγαπίου σημείωσε πως παραβλέπεται το γεγονός ότι υπάρχει μια δεύτερη πρωτόδικη απόφαση, η οποία για τους

Αγαπίους-Αθανασάκη-Κανά λέει ότι δεν αποδείχτηκε ότι ήταν μέλη του ΕΛΑ.

Με ήπιο ύφος, αλλά προκλητικός επί της ουσίας, ο εισαγγελέας Γρ. Βαβέτσης, πρότεινε στο δικαστήριο να αποφασίσει τη διεξαγωγή της δίκης στον Κορυδαλλό, για λόγους δημόσιος τάξης και ασφαλείας, που σχετίζονται με την ουσία της υπόθεσης και όχι με τα πρόσωπα των κατηγορούμενων, τους οποίους σέβεται, όπως είπε. Πρόκειται για κλασική περίπτωση υπόθεσης που αφορά τη δημόσια τάξη και ασφαλεία, είπε, και η δίκη πρέπει να γίνει στον Κορυδαλλό, για την προστασία όλων των παραγόντων της! Ο αναπληρωτής του Σ. Ματακιοζής, με ήπιο τόνο κι αυτός, συνέχισε στην ίδια «νεοταξική» και «αντιτρομοκρατική» λογική, αναφέροντας ότι σε αεροδρόμια και δημόσια τοπία πραγματοποιούνται μετρητές ασφαλείας!

«Είναι υπόθεση τρομοκρατίας», ήταν η απάντηση του αναπληρωτή εισαγγελέα, μετά τις τοποθετήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης. Αρχικά προσπάθησε να αποφύγει την τοποθετήση, μιλώντας γενικά και αστριστα για «τη φύση της υπόθεσεως», όταν όμως προκλήθηκε να τοποθετείται συγκεκριμένα, έδωσε αυτή την απάντηση, για να εισπράξει νέο ερώτημα-τοποθετήση από τον Α. Κωνσταντάκη: «Ορίστε μας την τρομοκρατία, γιατί κανένας διεθνής οργανισμός δεν έχει καταλήξει σ' έναν ορισμό», απάντησε ο συνήγορος, ο οποίος υπενθύμισε δυο αικόμη πράγματα. Πρώτο, ότι η δίκη για το θάνατο Φιλόπουλου, με το γνωστό περιεχόμενο, διεξάγεται στο Εφετείο. Δεύτερο, ότι δίκες που είχαν επίσης χαρακτηριστεί «υπόθεσεις τρομοκρατίας», Μπαλάρας, Λεσπέρογλου, Μαζοκόπης, διεξήχθησαν στο Εφετείο.

Οταν οι εισαγγελείς τοποθετούν

της τριμελούς διεύθυνσης του Εφετείου, που ως μοναδικό λόγο αναφέρει την Ελλειψη αιθουσών, που πλέον δεν υφίστανται κι αυτό θεωρείται δεδομένο και από την Εισαγγελεία (όντως, οι εισαγγελείς δήλωσαν πως δεν αφισθήσουν τα άσα μετέφερε ο συνήγορος σχετικά με τη συζήτηση του με τον προϊστάμενο του Εφετείου).

Ποτέ μέχρι τώρα δεν έχει επιπλέον έχει επιχείρημα που επικαλέστηκε το επιχείρημα που επικαλέστηκε την Εισαγγελεία, σημείωσε ο συνήγορος, ο οποίος θύμισε, επίσης, ότι σύμφωνα με τη δικαιοστική απόφαση του ΕΛΑ είναι μια οργάνωση που έχει πάψει να υπάρχει πριν από χρόνια, από το 1995. Ποιοι είναι επομένως οι λόγοι ασφαλείας; Το μόνο που απομένει είναι ότι πρέπει συμβολικά οι κατηγορούμενοι να υποδεικνύονται ως τρομοκράτες.

«Είναι υπόθεση τρομοκρατίας», ήταν η απάντηση του αναπληρωτή εισαγγελέα, μετά της τοποθετήσης της δημοσιότητας γενικά και αστριστα για «τη φύση της υπόθεσεως», όταν όμως προκλήθηκε να τοποθετείται συγκεκριμένα, μετρητές ασφαλείας!

Ο

Τελικά και το ΔΣ της ΔΟΕ αποφάσισε να εισηγθεί στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης πενθήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες από την 1η Δεκέμβρη, με την απαραίτητη προϋπόθεση ότι η μορφή αυτή θα εγκριθεί από την Ολομέλεια Προέδρων της ΟΛΜΕ. Υπενθυμίζεται ότι οι συνελεύσεις των καθηγητών πραγματοποιούνται αυτή την εβδομάδα και η τελική απόφαση θα ληφθεί στις 25 του Οκτώβρη από την Ολομέλεια των Προέδρων των ΕΛΜΕ. Οι εκπαιδευτικοί, λοιπόν, καλούνται να αποφασίσουν για μια απεργία «διάρκειας», που θα έχει ημερομηνία λήξης τα Χριστούγεννα. Θα διαρκέσει δηλαδή 3 εβδομάδες και ύστερα θα κηρυχτεί δια της πλαγίας οδού ή λήξη. Γιατί είναι σχεδόν απίθανο, με τη σημερινή κατάσταση του κινήματος, να υποθέσουμε ότι οι εκπαιδευτικοί θα επιστρέψουν στον αγώνα μετά από δύο εβδομάδες διακοπών, που θα έχουν ξαμολούθει στα χωριά τους. Από τώρα μπορούμε να περιγράψουμε το σκηνικό (το οποίο, άλλωστε, το έχουμε ξαναδεί στη μεγάλη απεργία των δασκάλων, όταν δύο ενορχηστρωμένα κήρυτταν τη λήξη για να... επιστρέψουν αργότερα δριμύτεροι. Η «κλιμάκωση» στη συνέχεια ήταν οι 24ωρες, στις οποίες η συμμετοχή των δασκάλων ήταν μηδαμινή). Οι στρατηγοί χωρίς στροτό, να διαβεβαιώνουν για μια δυναμική επιστροφή μετά τις γιορτές και η βάση των εκπαιδευτικών να επιστρέψει απογοητευμένη για πολλούς φορά στα σπίτια και τα σχολεία.

Οσο και αν ψάχναμε την αιτιο-

Απεργία διάρκειας με ημερομηνία λήξης

λογία αυτής της απόφασης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας -να ξεκινήσει δηλαδή η απεργία διάρκειας την 1η Δεκέμβρη και όχι, ας πούμε, μετά τις γιορτές- από τη στιγμή που τίποτε εξαιρετικά επείγον δεν πιέζει για μια τέτοια απόφαση, μιας και η κρίση θα συνεχιστεί με την ίδια και μεγολύτερη ένταση και η μπόχα των σκανδάλων θα ζώνει την κυβέρνηση και το σύστημα, απάντηση δεν πήραμε. Και καλά η ΠΑΣΚ (και από κοντά και ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ) παίζει το παιχνίδι της (να κερδίσει δηλαδή κομματικά οφέλη το ΠΑΣΟΚ, με τη φθορά της κυβέρνησης Καραμανλή) και ουδόλως νοιάζεται για το αν θα πετύχει η απεργία και οι εκπαιδευτικοί θα βγουν από αυτή με το κεφάλι ψηλά. Οι Παρεμβάσεις, όμως, (της επαναστατικής υποτίθεται αριστεράς) τι λόγο έχουν να συνηγορήσουν; Και μη μιας πουν ότι αναγκαστικά σύρθηκαν εκεί, αφού σε διαφορετική περίπτωση δε βγαίνει απόφαση για απεργία. Γιατί οι συνέπειες μιας απεργίας με προαναγγελθέσα ημερομηνία θανάτου, απ' όπου θα έχει βγει ωφελημένος μόνο ο δεύτερος πόλος εξουσίας, το ΠΑΣΟΚ, είναι πολύ βαριές, ειδικά όταν υπάρχει το πολύ κοντινό προηγούμενο της απεργίας των δασκάλων. Βέβαια, πολλοί θα μιλήσουν για αγνές προθέσεις και ο Περισσός αποδεικνύει σταθερά

όμως, ερώτημα, πώς λειτουργεί αντικείμενικά αυτή η απεργία «διάρκεια», που πριν ακόμη την ξεκινήσεις βάζεις ορίζοντα λήξης, στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, την εργαζόμενη κοινωνία και τον εχθρό, τον οποίο υποτίθεται ότι πολεμάς, την κυβέρνηση και την αντιλαϊκή αντεκπαιδευτική πολιτική της, δεν μπορούν να απαντήσουν. Δεν είναι σαν να κλείνουν το μάτι στον Καραμανλή να κάνει υπομονή 3 εβδομάδες, γιατί μετά όλα θα λήξουν και οι εκπαιδευτικοί θα επιστρέψουν στη μαύρη καθημερινότητα, που θα είναι ενισχυμένη με ένα επιπλέον από το χαστούκι που θα έχουν φάει;

Οι δυνάμεις του Περισσού από την άλλη, συνεχίζουν το γνωστό χαβά τους. Καταγγέλλουν όλους τους άλλους και προτείνουν δύο 48ωρες (από μία που είχαν αρχικά, για να φανούν πιο επαναστάτες) μέσα στο Νοέμβρη και μετά συνελεύσεις για να «τεσταριστούν οι διαθέσεις». Το γιατί οι εκπαιδευτικοί πρέπει να χαρίσουν τέσσερα μεροκάματα στην κυβέρνηση και να μην προετοιμαστούν γερά για μια απεργία διάρκειας (τη στιγμή που ο κόσμος έχει φτύσει τις απεργιακές του φεκιές) δεν μας το λένε. Το νόημα της στήριξης της κυβέρνησης της ΝΔ έχει δύο όψεις και ο Περισσός αποδεικνύει σταθερά

ότι ανήκει στη δεύτερη.

Εμείς θα το ξαναπούμε (περισσότερα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο): Η απεργία διάρκειας είναι αναγκαίοτη τα τα καιρώσουν τα σπασμένα σε περίπτωση που υπάρχουν ζημιές και παρασκηνιακά κινητοποιεί τους εισαγγελείς να ασκούν διώξεις και να τρομοκρατούν τη νεολαία (ήδη έχουν ασκηθεί διώξεις σε βαθμό κακουργήματος για δυο μαθητές στη Ρόδο).

Ρόλο πυροσβέστη έχει αναλάβει και ο Περισσός. «Πολύμορφες δραστηριότητες (σ.σ. η λέξη κατάληψη μόνο σαν σπόντα αναφέρεται στο εσωτερικό κείμενο) οργανώνονται στα σχολεία με ορίζοντα τις μεγάλες μαθητικές κινητοποιήσεις στις 21 Οκτώβρη» γράφει ο Ριζοσπάστης, εξαγγέλλοντας τη λήξη των καταλήψεων με την απεργία της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Ο καιρός θα δείξει αν οι μαθητές έχουν ογκωνιστικά καύσιμα και αν η λήξη των μαθητικών καταλήψεων είναι απλά ευσεβής πόθος του Περισσού.

■ Ιταλία: Η παιδεία στους δρόμους

Εν τω μεταξύ στη γειτονική μας Ιταλία η Παιδεία βρίσκεται επί ποδός, με αφορμή τις περικοπές του εκπαιδευτικού προσωπικού και τον περιορισμό των δαπανών. Οι κινητοποιήσεις αγκαλίζουν όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες από το Δημοτικό ως το Πανεπιστήμιο. Οι μαθητές του Δημοτικού και οι γονείς τους μετέχουν σε διάφορες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, σε πολλές ιταλικές πόλεις, αντιδρώντας στην κατάργηση των δύο δασκάλων για κάθε τάξη και στη συγχώνευση τάξεων και σχολικών συγκροτημάτων και στα Πανεπιστήμια πολλές σχολές τελούν υπό κατάληψη λόγω του νομοσχέδιου που πρωθείται. Το νομοσχέδιο προβλέπει μείωση των καθημητών των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Θα καλύπτεται μόνο μία θέση από τις 5 που θα μένουν κενές λόγω συνταξιοδότησης, ενώ θα αυξηθούν οι προσλήψεις ερευνητών και διδακτικού προσωπικού, με μερική απασχόληση. Στις 30 Οκτωβρίου θα γίνει μεγάλη κινητοποίηση των δασκάλων και στις 14 Νοεμβρίου καθηγητές των Πανεπιστημίων και μη διδακτικό προσωπικό έχουν προγραμματίσει διαδηλώσεις στις μεγάλες πόλεις.

Παρήγορες τούτες οι αντιδράσεις στις «μεταρρυθμίσεις» των κυβερνήσεων του κεφαλαίου, μέσα στη γενική απραξία.

■ Μεταπτυχιακά με διδακτρια, υποταγμένα στην αγορά

Μετά από Σύσκεψη στη Νομαρχία Λασιθίου, ο Στυλιανίδης ανακοίνωσε την έναρξη Διεθνών Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών στο νομό, σε σύμπραξη του τοπικού ΤΕΙ και του Πανεπιστήμιου Κρήτης με τοπικά, περιφερειακά ή και διεθνή Πανεπιστήμια και σε γνωστικά αντικείμενα, «που να συνδέονται με τη φυσιογνωμία και την οικονομία της περιοχής». Σκοπός, είπε ο υπουργός Παιδείας, είναι η προσέλκυση ελλήνων ή ξένων φοιτητών, που «μπορεί να καταβάλουν διδακτρια βάσει του νέου νόμου».

Ασφαλώς το γεγονός από δω και μπροστά δεν θα είναι μεμονωμένο. Από τη στιγμή, που το πράσινο φως άναψε με το νόμο που ψηφίστηκε πρόσφατα, όλο και περισσότερα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ θα ανοίξουν τη φάμπτικα των μεταπτυχιακών -είτε μόνα τους είτε σε συνεργασία με άλλα ιδρύματα ντόπια και ξένα-, που οργανώνονται σε διατελεγμένη υπηρεσία των αναγκών της αγοράς και του κεφαλαίου και λειτουργούν με ανταποδοτικά και ιδιωτικού οικονομικά κριτήρια.

Μίσος για τις καταλήψεις

Έχουν ξεπεράσει τις 350 οι καταλήψεις σχολικών κτιρίων σε όλη την Ελλάδα και η τάση είναι αυξητική (όπως έρουμε, ο «ίδιος» των καταλήψεων είναι κολλητικός). Καμία πρωτοτυπία δεν έχουμε στην αντιμετώπιση τους και αυτή τη φορά.

Μέτρο τρίτο, το επικοινωνιακό θάψιμο τους. Τα ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, περνάνε την είδηση στα φιλά, δεν τη μετατρέπουν σε είδηση πρώτης γραμμής, ώστε οι μαθητές να αισθάνονται ότι κονείς δεν τους δίνει σημασία.

Μέτρο δεύτερο, η συκοφάντηση. Οταν ασχολούνται με τις καταλήψεις πιάνουν επιμέρους αιτήματα ή κατασκευάζουν δικά τους και αρχίζουν τις ειρωνίες και τη λοιδορία, με στόχο να δείξουν τους μαθητές ως χαβαλετζήδες και αληταριό.

Μέτρο τρίτο, οι απειλές. Η (πάντα στην πρωτοπορία) Εισαγγελία Θεσσαλονίκης άνοιξε το χόρο με απειλές προς μαθητές και γονείς ότι διαπράττουν αυτόφωρο αδίκημα, σύμφωνα με τη φασιστική έμπνευσης Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που είχε θεσπίσει το ΠΑΣΟΚ.

Ετσι, έχει ήδη δημιουργηθεί ένα κλίμα για τη δράση των «αγανακτισμένων γονέων», αυτού του φασιστικού μικροαστικού συρφετού, που δεν ξέρει τίποτ' άλλο εκτός από την καταστολή των παιδιών, τα οποία πρέπει να πνίξουν κάθε ζωντάνια της νιότης τους, κάθε αίσθημα αξιοπρέπειας και να μάθουν μόνο να σκύβουν το κεφάλι και να εργάζονται σαν δούλοι.

Αιτήματα ή έστω αιτήμα που να ενιασιοποιεί τις καταλήψεις δεν έχει αναδειχτεί κι αυτό δεν είναι κα-

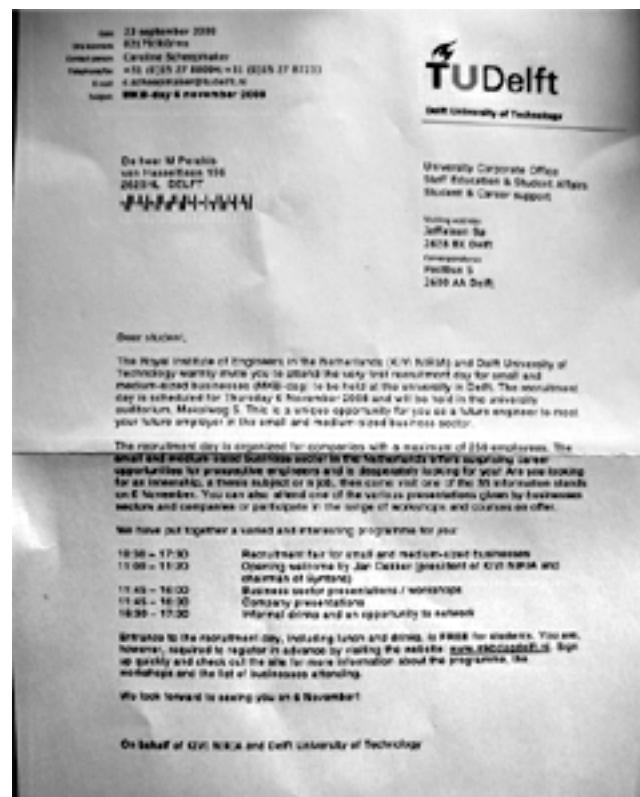
θόλου παράξενο για όποιον γνωρίζει τη φύση τ

«Ψάχνουν απεγγνωσμένα» φτηνό, ευέλικτο επιστημονικό δυναμικό

«Αγαπητέ φροτητή

To Βασιλικό Ινστιτούτο Μηχανικών της Ολλανδίας και το Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο του Ντελφτ θερμά σας προσκαλούν να παρακολουθήσετε την πρώτη μέρα επαγγελματικής ενημέρωσης για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που θα διεξαχθεί στο χώρο του πανεπιστημίου. Η μέρα επαγγελματικής ενημέρωσης έχει προγραμματιστεί για την Πέμπτη 6 Νοεμβρίου 2008 και θα προγραμματισθεί στο αμφιθέατρο του Πανεπιστημίου, Mekelweg 5. Είναι μια μοναδική ευκαιρία για σενα ως μελλοντικός μηχανικός να γνωρίσεις τον μελλοντικό εργοδότη σου στον τομέα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

Η μέρα επαγγελματικής ενημέρωσης οργανώνεται για εταιρίες με προσωπικό μέχρι 250 άτομα. Ο συγκεκριμένος τομέας στην Ολλανδία προσφέρει εκπληκτικές ευκαιρίες για καριέρα μηχανικού και φέρνει απεγγνωσμένα για σένα. Ψάχνεις για πρακτική, θέμα της πτυχιακής εργασίας σου ή δουλειά; Έλα να επισκεφτείς ένα από τα 35 σταυτά πληροφοριών στις 6 Νοεμβρίου. Μπορείς επίσης να παρακολουθήσεις μία από

τις ποικίλες παρουσιάσεις που δίνονται από επαγγελματικούς τομείς και εταιρίες ή να συμμετάσχεις σε ένα ευρύ πεδίο από εργαστήρια και διαλέξεις που προσφέρονται.

Το παραπάνω κείμενο αποτελεί απόσπασμα εγγράφου που στάλθηκε μαζί-

κά σε μεταπτυχιακούς και προπτυχιακούς φοιτητές του συγκεκριμένου πανεπιστημίου, ένα από τα θεωρούμενα ως κορυφαία τεχνολογικά ιδρύματα παγκόσμια, σύμφωνα με τις διάφορες κακό-

φημες λίστες αξιολόγησης των πανεπιστημίων, που δημοσιοποιούνται κατά καιρούς. Αυτό το έγγραφο βέβαια παρουσιάζει ένα γεγονός που μόνο ως ένδειξη μιας κατάστασης που επικρατεί σε σύστημα χώρες εφάρμοσαν τη συνθήκη της Μπολόνιας μπορεί να χαρακτηριστεί. Πρέπει να σημειωθεί ότι η Ολλανδία ήταν από τις πρώτες που την εφάρμοσαν στο σύνολό της, χωρίς αντιδράσεις μέσα στα πανεπιστήμια.

Η εκπαιδευτική διαδικασία είναι πλήρως συνδεδεμένη και κατευθυνόμενη από τις ανάγκες της αγοράς, γεγονός το οποίο αντανακλάται και στο επίπεδο των φοιτητών που τους μετατρέπει σε μελλοντικό ημικαποτισμένο εργατικό δυναμικό, εύκολη λεία στις ορέξεις του μελλοντικού εργοδότη τους, που δικαιολογημένα «ψάχνει απεγγνωσμένα» γ' αυτούς, αφού είναι φτηνοί και αναλώσιμοι. Μέχρι τώρα τα καταφέρνει μια χαρά. Θα μπορέσει το φοιτητικό κίνημα στην Ελλάδα να αποτρέψει τη δημιουργία μιας ανάλογης κατάστασης;

Η «Ελπίδα» αποπλέει για Γάζα

Την Τρίτη, 28 Οκτώβρη αποτέλει για τη Γάζα η «Ελπίδα», όπως έχει ονομαστεί συμβολικά το σκάφος που θα κάνει αυτό το δεύτερο ταξδιό επιχειρώντας να σπάσει εκ νέου το σιωνιστικό αποκλεισμό της πολύπαθης αποστολής. Αυτό ανακοινώθηκε επισήμως από την αντιπροσωπεία του Free Gaza Movement που «τρέχει» αυτή την αποστολή, χωρίς περισσότερες λεπτομέρειες (για ευνόητους λόγους, αν αναλογιστούμε ότι η πρώτη απόπειρα δεν κατέστη δυνατόν να ευδοθεί).

Στην «Ελπίδα» θα επιβιβαστεί η Μέριντ Μαγκουάρι, κάτοχος του βραβείου Νόμπελ, από την Ιρλανδία, η οποία δήλωσε: «Αποπλέουμε για τη Γάζα, για να δείξουμε στο λαό της ότι τον ογκόμας και νοιαζόμαστε γ' αυτόν. Είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε, όταν οι κυβερνήσεις μας παραμένουν σιωπηλές και αδρανείς παρακολουθώντας τα ανείπωτα δεινά που υποφέρουν οι γυναίκες και τα παιδιά της Γάζας και της Παλαιστίνης». Επιβάτες θα είναι επίσης ο Τζαμάλ Ζαχάλκα, μέλος της ισ-

ραφιλίνης Κνεσέτ (Βουλή) και ο Μουσταφά Μπαργούθ, μέλος του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου (Βουλή) στη Δυτική Οχθη. Παλαιστίνιοι και οι δύο, υπόσχονται να σφυρλατήσουν δεσμούς με τους συμπατριώτες τους στη Γάζα, πράγμα που δε μπορούν να κάνουν διαφορετικά, δεδομένου ότι το Ισραήλ έχει σφραγίσει τα σύνορα και απαγορεύει την οδική πρόσβαση στη Λωρίδα.

Επίσης, στο σκάφος θα επιβιβαίνουν δικηγόροι και γιατροί, οι οποίοι θα μεταφέρουν 6 κυβικά μέτρα φαρμακευτικών εφοδίων, που συγκεντρώθηκαν από την Ευρωπαϊκή Καμπάνια για τον Τερματισμό του Αποκλεισμού της Γάζας, σύμφωνα με αιτήματα που διατυπώθηκαν από τις Αρχές Υγείας της Γάζας, όπως δήλωσε ο Δρ Αραφάτ Σουκρί, επικεφαλής της Καμπάνιας (είχαμε την ευκαιρία να τον γνωρίσουμε στην Αθήνα, όπου ήρθε για να χαιρετίσει την εκδήλωση του Free Gaza Movement στο Πολυτεχνείο και να βραβεύσει τα μέλη της ελληνικής αποστολής). Καλοτάξιδοι και κάθε επιτυχία στην αποστολή.

Το φιλοσόφησα, καρντάσια, το ζήτημα. Για να ξελασπώσεις οικονομικά τη σήμερον ημέρα, πρέπει να φτιάχεις ένα μαγαζί να πουλάει δρησκευτικό συναίσθημα. Άερα κοπανιστό δηλαδή. Οι πελάτες σύγουροι και τα κέρδη μεγάλα. Οπως το έκανε, ας πούμε, ο Λαφαγιέτ Ρόναλντ Χάμπαρντ. Για χρονια ολόκληρα έγραψε παραμύθια με εξωγήινους και τέρατα, αλλά πάντα στον άσο ήταν από μπακίρια ο τύπος. Του 'κοψε φλασιά και έγραψε ένα παραμύθι με πρωταγωνιστές θεούς και δαίμονες. Το ονόμασε δρησκεία -Σαΐεντολογία την είπε- και σε λίγο καιρό θρέμμηκε με δισεκατομμύρια δολάρια. Ιδία εξέλιξη είχε και ο Εντίρ Μακέντο που έκανε την «Πλαγκόσμια Εκκλησία της Βασιλείας του Θεού», ενώ ο Μαχαρίσι Μαχές που έκανε ένα παρόμιο μαγαζί με την ταμπέλα «Υπερβατικός Διαλογισμός» θρέμμηκε με περιουσία που ξεπερνά τα 5 δισεκατομμύρια. Παρόμοιοι επιχειρηματίες τσαρλατάνοι που έγιναν δισεκατομμυριούχοι ένα σωρό. Ο Σαν Μιούνγκ Μουν, ο Μπένι Χιν, ο Κρέφλο Ντόλαρ... Αν σκεφτούμε ότι υπάρχουν περισσότερες από 4.300 δρησκείες, αιρέσεις, σχίσματα και εκκλησίες που πουλάνε πίστη, καταλαβαίνουμε πόση κοντά έχει αυτό το νταλαβέρι.

Αλλά και δική μας επιχείρηση να μη μπορούμε να φτιάξουμε, ας πάρουμε την αντιπροσωπεία από καμιά ήδη υπάρχουσα. Οπως έκαναν κάποια γατόνια στην Κύπρο. «Με τη βοήθεια του Τριαδικού Θεού, τα ιας πρεσβείας της Υπεραγίας Θεοτόκου και τις ευχές των Γερόντων της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου», όπως γράφουν στα έντυπά τους, έκαναν ένα μαγαζί και πουλάνε «εκδόσεις, κασέτες, ψηφιακούς δίσκους, εικόνες, αντίγραφα εικόνων, και αντιγράφων ιερών κειμηλίων της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου». «Οι πάροι του Ιδρύματος (σ.σ. έτσι ονομάζουν το μαγαζί τους) προέρχονται από την πώληση των πιο πάνω, από συνδρομές και δωρεές», γράφει το καταστατικό της επιχείρησης και αν κρίνουμε από τα περιουσιακά στοιχεία που δημοσίευσε η εφημερίδα «Φιλελεύθερος» οι μπίζνες κι αυτού του μαγαζίου πηγαίνουν πρίμα.

Από την άλλη πάλι έμαθα σήμερα και κάτι φρέσκο. Οτι αν είσαι «βαθιά δρησκευόμενος» και κάνεις «τουλάχιστον μια φορά την ημέρα την προσευχή σου», μπορείς να βιώσεις «πολλά μικρά δαύματα». Ετσι είπε ο Νίκος Χατζηνικολάου στη ραδιοφωνική του εκπομπή. Εφυγα επιτέλους απ' την αμάδεια μου και κατάλαβα πώς μπορείς να αποκτήσεις μια πολυτελέστατη βίλα στην Πολιτεία, που στοιχίζει πάνω από 2,5 εκατομμύρια ευρώ, να κυκλοφορείς με την αστραφτερή σου Porshe και τον προσωπικό σου οδηγό. Πρέπει να σταυροκοπίσαι καθημερινά, να είσαι βαθιά δρησκευόμενος και γίνεται το δαύμα που μεταφράζεται σε τσουβαλάτα μπακίρια και πολυτελή ζωή. Μου άφησε όμως κάποιες εκκρεμότητες ο Ν.Χ., γιατί στο κήρυγμά του δεν μου είπε ποια προσευχή πρέπει να λέω, σε ποιους άγιους να απευδύνωμαι για να γίνει το δαύμα. Άλλα δεν πειράζει, ίσως μου τα πει κάποια άλλη φορά.

Και με την ευκαιρία, μιας και αναφέρδηκα στο Χατζηνικολάου, να συμπληρώσω ότι η παρουσία του δίνει μαθήματα δημοσιογραφίας. Αφού μας είπε εισαγωγικά στη ραδιοφωνική εκπομπή του πόσο εκτιμάει τον υπουργό προπαγάνδας της κυβερνητικής, πρόσδεσε ότι «η εξουσία μπορεί να οδηγήσει στην ματαιοδοξία». Και σύμφωνα πάντα με τα λεγόμενά του, «ένα καλό γλείψιμο από ένα παπά με τέτοιες ικανότητες και με μεταφυσική προσέγγιση των πραγμάτων μπορεί να κάνει την ματαιοδοξία να σε τυφλώσει». Παρολαυτά, όμως, ο Ν.Χ. εξακολουθεί να δεωρεί τον Θ. Ρουσόπουλο «έντιμο και άξιο συνάδελφο». Και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ δηλαδή. Ή πώς μπορείς να ελίσσεσαι σε όλες τις καταστάσεις έχοντας την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Υπόδειγμα μαχητικής και αποκαλυπτικής δημοσιογραφίας που σε καταξιώνει επαγγελματικά και προπαντός οικονομικά (με την βοήθεια και της δρησκευτικής πίστης, φυσικά).

Γιώργης Γιαννακέλλης

Βίντεοπροβολές στην «Κόντρα»

Υπό κατάρρευση η «μασονική» στοά του ελληνικού μπάσκετ

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε υποσχεθεί ότι αν υπάρξει αρνητικό αποτέλεσμα θα ασχοληθούμε με την εθνική ομάδα ποδοσφαίρου. Συνεπείς με τη δέσμευσή μας, μετά την εντός έδρας ήττα από την Ελβετία, ένα από τα θέματα που θα απασχολήσει τη στήλη έχει σχέση με την Εθνική. Δε όμως μπούμε στον πειρασμό να κάνουμε σχόλια για το αγωνιστικό πρόσωπο της ομάδας. Στο παρελθόν έχουμε τονίσει αρκετές φορές ότι το κάτι σαν ποδόσφαιρο που παίζει η ομάδα του Ρεχάγκελ μπορεί να συνεπάγεται αγωνιστικές επιτυχίες και προκρίσεις, ταυτόχρονα όμως είναι απαράδεκτο και απωθητικό για όλους όσους δεν έχουν οικονομικά ή όλα αφέλη από αυτές τις επιτυχίες.

Η μέχρι στιγμής παρουσία της Εθνικής στους τέσσερις αγώνες για την πρόκριση στο Μουντιάλ της Νότιας Αφρικής δεν ξεφεύγουν από τις παραπάνω διαπιστώσεις, συνεπώς δεν υπάρχει λόγος να καταναλώσουμε φαιά ουσία και χώρο. Αξίζει όμως να σχολιάσουμε το «παράπονο» των διεθνών για τις άδειες εξέδρες του Καραϊσκάκη στον αγώνα κόντρα στη Μολδαβία και τις «αναλύσεις» των συναδέλφων μου για την αχαριστία και την αγνωμοσύνη που δείχνουν οι έλληνες φίλαθλοι στην ομάδα που τους χάρισε μεγάλες χαρές και κατέκτησε την κορυφή της Ευρώπης. Ας προσπαθήσουμε να καταγράψουμε τους λόγους για τους οποίους κάποιος αποφασίζει να αφήσει το σαλόνι του για να πάει στο γήπεδο και να παρακολουθήσει έναν ποδοσφαιρικό αγώνα της Εθνικής. Καταρχήν για να ψυχαγωθεί και να περάσει όμορφα για μερικές ώρες. Απαλλαγμένος από τη φόρτιση που υπάρχει όταν παρακολουθεί αγώνα του συλλόγου που υποστηρίζει, μπορεί να δει με διαφορετική οπτική γωνία έναν αγώνα και να τον απολαύσει. Σε μια δεύτερη ανάγνωση, οι αναμετρήσεις των εθνικών ομάδων δίνουν τη δυνατότητα να απολαύσουμε τους καλύτερους παίχτες από διάφορες ομάδες να συνεργάζονται και να προσπαθούν για το καλύτερο δυνα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τό αποτέλεσμα. Υπ' αυτό το πρόσma δίνεται η δυνατότητα στον απλό φίλαθλο να απολαύσει τους ποδοσφαιριστές που θαυμάζει αποφορτισμένος από το όποιο οπαδικό αίσθημα τον διακατέχει. Ενα τρίτο στοιχείο που συνήγορει υπέρ της απόφασης να παρακολουθήσουμε έναν αγώνα μεταξύ εθνικών ομάδων είναι ο αντίπαλος. Αν η αντίπαλη ομάδα ανήκει στις μεγάλες του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου, ο απλός φίλαθλος έχει την ευκαιρία να δει από κοντά πρωτοκλασάτους ποδοσφαιριστές. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι πιθανότητες να δει και καλό θέαμα αυξάνονται σημαντικά, αφού ως γνωστόν οι καλοί παίχτες είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για καλό ποδοσφαιρικό θέαμα. Το τέταρτο σημείο που ωθεί ένα φίλαθλο να πάει στο γήπεδο είναι η κριτικότητα του αγώνα. Σε καθοριστικούς βαθμολογικά ή νοκάουτ αγώνες το ενδιαφέρον είναι μεγαλύτερο, όπως και το κίνητρο για να ζήσει κάποιος τη χαρά μιας επιτυχίας ή μια πρόκρισης.

Δεν νομίζω ότι χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να καταλάβουμε γιατί ήταν άδειο το Καραϊσκάκη στον αγώνα με τη Μολδαβία. Η Εθνική δεν πείθει ότι μπορεί να προσφέρει θέαμα, ο αντίπαλος ήταν χαμηλής δυναμικότητας, το αποτέλεσμα ήταν αναμενόμενο, αφού η Εθνική ήταν το μεγάλο φαβορί, αν σε αυτά προσθέσουμε την οικονομική κρίση και το γεγονός ότι ήταν Σαββατούριδο, μάλλον ευχαριστημένοι θα πρέπει να είναι οι διεθνείς παίχτες. Άλλωστε, αν κάποιος ήθελε να δει έναν αγώνα της Εθνικής, οι πιθανότητες να επελέγει την αναμετρήση κόντρα στην Ελβετία που έγινε τέσσερις μέρες αργότερα ήταν πολύ περισσότερες. Με δεδομένα την οικονομική κρίση και το άσχημο θέαμα που προσφέρουν οι έλληνικές ομάδες και η Εθνική, οι άδειες εξέδρες θα συνεχίσουν να είναι η δεύτερη σταθερά του ελληνικού ποδοσφαίρου, μετά τη μιζέρια και την απαξίωσή του.

Τρογλοδαφικές καταστάσεις διαδραματίζονται στο ελληνικό μπάσκετ. Τα πρωταθλήματα της A1 και της A2

έχουν γίνει άνωκάτω μετά την απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ) να μη δώσει πιστοποιητικό συμμετοχής στη νεούστατη ομάδα της Καβάλας (προηήλθε από συγχώνευση με το Πανόραμα Θεσσαλονίκης). Σε συνδυασμό με τα εγκλήματα που έκαναν η ΕΟΚ και ο ΕΣΑΚΕ (Ομοσπονδία και Λίγκα A1, αντίστοιχα) όσον αφορά τη διασχείριση του προβλήματος, έχουν οδηγήσει την κατάσταση σε αδιέξodo. Καβάλα, Δάφνη και Ιωνικός Λαμίας διεκδικούν τη 14η θέση στην A1 κατηγορία, η οποία με τα δικά της υπέρ και κατά.

Για όσους δεν παρακολουθούν από κοντά τα δρώμενα στο ελληνικό μπάσκετ ας αναφέρουμε σύντομα τα δεδομένα. Η Καβάλα δεν πήρε το πιστοποιητικό και με δεδομένο ότι προήλθε από συγχώνευση υπάρχει ένα κενό για την κατηγορία που θα αγωνιστεί, αν τελικά αποκλειστεί από την A1 (το πιθανότερο είναι να αγωνιστεί στην A2). Η Δάφνη έχει πρόβλημα συμμετοχής στη μεγάλη κατηγορία, αφενός γιατί βρίσκεται σε καθεστώς οικονομικής εικαθάρισης και αφετέρου γιατί έχει ήδη δώσει ένα επίσημο αγώνα για το πρωτάθλημα της A2 και ο κανονισμός απαγορεύει ρητά μια ομάδα να αγωνιστεί σε δυο κατηγορίες την ίδια αγωνιστική χρονιά. Τέλος, ο Ιωνικός Λαμίας, που «δικαιούται» τη θέση με βάση την περιστήν βαθμολογία της A2, διαμαρτυρόμενος για τη μεθόδευση να εγκριθεί η συγχώνευση Καβάλας-Πανοράματος δε δήλωσε συμμετοχή στο πρωτάθλημα της A2 και δεν αγωνίζεται σε καμία κατηγορία (η διοίκηση του Ιωνικού με εξώδικο προς την ΕΟΚ και τον ΕΣΑΚΕ κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού επιφυλασσόταν για κάθε νόμιμο δικαίωμά της, ζητούσε να συμπεριληφθεί ως η 14η ομάδα στην A1 κατηγορία, δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι σε διαφορετική περίπτωση δε θα συμμετέχει σε κανένα πρωτάθλημα, σαν διαμαρτυρία για τις μεθοδεύσεις που έγιναν). Αν στα πρωταπάνω προσθέσουμε ότι οι μισές σχεδόν ομάδες της A1 δεν έχουν τηλεοπτική στέγη,

■ ΛΩΡΑΝ ΚΑΝΤΕ

Ανάμεσα στους τοίχους

Ενας σκηνοθέτης κινηματογραφεί μια σχολική τάξη για 128 Εολόκληρα λεπτά και καταφέρνει να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον του θεατή!

Ο Λωράν Καντέ («Ελεύθερος ωραρίου») επιβεβαιώνει την κλάση του και με χαμηλούς τόνους, χωρίς το χημαρικό κυνήγι της επιτυχίας, χωρίς άγχος, απορρίπτοντας κάθε διδακτικό και μανιχαΐσμο, ανατέμει σ' ένα κινηματογραφικό επίτευγμα όχι μόνο την εκπαιδευτική κοινότητα αλλά κυρίως ένα μεγάλο κομμάτι της σύγχρονης παισινής κοινωνίας. Και λέμε επίτευγμα γιατί η ταινία που βασίστηκε στο ομώνυμο βιβλίο του καθηγητή Φρανσουά Μπεγκοντό, γυρίστηκε στο γυμνάσιο Φρανσουά Ντολτό, στο 20ό διαμέρισμα του Παρισιού, μετά από καθημερινή δουλειά και προετοιμασία ενός χρόνου, χωρίς κανένα ηθοποιό, με μαθητές που φοιτούσαν στο Ντολτό και διασκόλους που διδασκαλούσαν εκεί. Ο ίδιος ο Φ. Μπεγκοντό υποδύεται τον κεντρικό ρόλο.

ΥΓ: Την καλύτερη εμφάνιση τη φετινή χρονιά πραγματοποίησε ο Παναθηναϊκός κόντρα στη Βέροντερ Βρέμης, δεν κατάφερε όμως να πάρει τη νίκη που θα του έδινε ελπίδες για πρόκριση στην επόμενη φάση του Champions League. Οι πράσινοι μετά από τρεις αγώνες έχουν μόλις ένα βαθμό (από την ιστοπολία της περασμένης Τετάρτης), έχοντας δώσει δυο αγώνες στο ΟΑΚΑ, και πλέον η υπόθεση πρόκριση είναι πολύ δύσκολη. Αν και η ποδοσφαιρική πίκρα δεν αντιμετωπίζεται με «φιλοσοφικά» ερωτήματα, δεν θα αποφύγω τον πειρασμό και θα ρωτήσω: ποιος είναι ο Παναθηναϊκός που μας αρέσει, αδέλφια Βάζελοι; Αυτός που απέτυχε την Τετάρτη να φτάσει στη νίκη ή η ομάδα που κερδίζει Λεβαδειακούς, Θρασύβουλους και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις, με άθλιες αγωνιστικές εμφανίσεις στο ελληνικό πρωτάθλημα; Προσωπικά, επειδή δεν έχω να λαβαίνω την πρόκριση και δεν επιθυμώ να φορέσω μπλουζάκι «ήμουν και εγώ στο κότερο», προτιμώ τη βερσιόν κόντρα στη Βέροντερ, ακόμη και έχανε το παιχνίδι.

■ ΜΑΤΚΑ ΓΟΥΓΝΤΕΡΜΠΟΤΟΜ

Γένοβα

Απογοητευτική και αδιάφορη η τελευταία ταινία του γνωστού βρετανού σκηνοθέτη προγιατεύεται την ανθρώπινη απώλεια και τις επιπτώσεις της πάνω σε μια οικογένεια. Πρόκειται για έναν άνδρα που όταν χάνει τη σύζυγό του σε απύχημα μετακομίζει με τις δύο κόρες του στη Γένοβα προσπαθώντας να ξεπεράσουν το χαμό της. Αν και ψυχολογικό δράμα, ο θεατής ματαίως περιμένει επί δύο ώρες να δει την

Συνδικαλισθμός...

Αν ανθίσουν εκατό λουλούδια, ποιος θάναι ο κηπουρός;

Με απεργίες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ δεν βάφονται αυγά

- ◆ Porn to be wild.
- ◆ «Κατά τύχη» τις μέρες της απεργίας των γιατρών ο Ζούγκλας ασχολήθηκε με «κάπι» της κάμερας η δονιστικό (συκοφαντικό, πάντως, για τους απεργούντες).
- ◆ Ομπάρια (με επιφυλάξεις) «ψυφίζει» ο κ. Ken Loach.
- ◆ «Η επιτροπή του αναθεωρημένου το 2001 άρθρου 86 του Συντάγματος δεν λέγεται και δεν είναι "προανακριτική"... Με το νέο καθεστώς, η σύσταση της επιτροπής του άρθρου 86 δεν ισοδυναμεί με άσκηση ποινικής δίωξης. Γίνεται απλή προανακριτική εξέταση, για να διαπιστωθεί αν η κατά υπουργών ή υφυπουργών καταγγελία είναι προδήλως αβάσιμη, οπότε απορρίπτεται, ή όχι, οπότε ασκείται τότε η ποινική δίωξη, πάντα με την απόλυτη πλειοψηφία των βουλευτών. Εκεί που άρχιζε η κοινοβουλευτική διαδικασία για την ποινική ευθύνη υπουργών με το Σύνταγμα του 1975, τελειώνει τώρα». (από τις ΑΠΟΨΕΙΣ της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 21/10/08). Τα συμπεράσματα δικά σας... (ή πως το μούσι πάει σύννεφο).
- ◆ «(Από καιρό κερδίζει έδαφος ένας ηθικός καπιταλισμός). Ενας καπιταλισμός πιο κοντά στη κοινωνία και στον κόσμο των εργαζομένων, που έχει εξαγνιστεί από τα στοιχήματα υψηλού ρίσκου των διαμεσολαβητών που είναι καταστροφικά για τις τράπεζες και τα χρηματιστήρια». (Από την ιταλική εφημερίδα LA STAMPA). Και τι άλλο να θέλει η Αγούλα όταν διαπιστώνει «πολύ λίγο - πολύ αργά» «το σχέδιο δράσης 5 σημείων των G7» (φύλλο της 12ης Οκτωβρίου 2008).
- ◆ Mlogo dumish, mlogo plachesh (πολύ μιλάς, πολύ κλαις). Πομάκικη παροιμία αφιερωμένη στο πνευματικό τέκνο Θεόδωρο.

◆ «Η ελληνική κοινωνία πρέπει να μην υποκύψει στην ιδεολογική τρομοκρατία που ασκούν καθημερινά οι εύκολοι διαδηλωτές της ακινησίας της. Να απολαμβάνει από τα είδωλα της λαϊκής πλάνης και της συστοιχιμένες δαπάνες του "δημόσιου λόγου"». Σαφές, σαφέστατο στήμα από το βιβλίο του Αλ. Παπαδόπουλου (τέως υπουργός και διάφορα άλλα...).

◆ Άλλος ένας υπερασπιστής του καπιταλισμού (από τις στήλες της φιλόξενης, όπως πάντα, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ...): «Η εμπιστούσύνη στην καλή λειτουργία των συστήματος είναι δημόσιο αγαθό, που δεν δημιουργείται αυτομάτως από την αγορά, αλλά πρέπει να προστατεύεται από το κράτος». Τάδε έφρη ο Ερνς Φερ (Αυστριακός οικονομολόγος-ψυχίατρος) σε συνέντευξη στο SPIEGEL. Ο κ. Φερ (που τους συμφέρει) είναι μέλος του οικονομικού τμήματος του MIT και κατολίγει ως εξής: «Σημαντική είναι και η προστασία του απόμου από την αίσθηση δικαιοσύνης της μάζας. Γ' αυτό υπάρχει και η προστασία της ιδιοκτησίας, μέρος μιας ζωντανής οικονομίας της αγοράς». Και, προφανώς, αναφέρεται στις «τυφλές»;) κοινωνικές εκρήξεις που επίκεινται.

◆ Δεν το ξέραμε ότι η απεργία της 21/10/08 είχε θέμα την «δίκαιη μοριαστική της πίττας» - όπως διατείνεται την ίδια μέρα η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ.

◆ 78 εκατομμύρια ανθρώποι κάτω απ' το άριο της φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (αυτό για τα ευρωλιγύρια και τους κοινοβουλευτικούς).

◆ «Τις προάλλες η κοινοβουλευτική ομάδα του ΚΚ της Ρωσικής Ομοσπονδίας (ΚΚΡΟ) συναντήθηκε με τον Βλαντιμίρ Πούτιν κι ο Γκ. Ζιουγκάνοφ σχεδόν άλλο τίποτε δεν ελέγει, παρά παίνει τη στέλεχος της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, διαδηλώνει από την ακίνητη επένδυση στην Ελλάδα».

◆ «Η ποιότητη αρχίζει εκεί όπου υπάρχει μια τάση». Β.Β. Μαγιακόρφος: «Πως γράφονται οι στίχοι» (Επιθεώρηση Τέχνης, τ. 8, Αύγουστος 1955).

◆ Εάν σταματούσαν οι μαθητικές καταλήψεις, θα άρχιζε απεργία δασκάλων, κι όταν θα σταματούσε η απεργία των δασκάλων, θα ξεκινούσαν απεργία οι καθηγητές; (Για να μαθαίνουμε ώστε να μην παθαίνουμε...).

◆ Νουθετεί τον ΣΥΝΙΡΙΖΑ το

Ξεκίνημα (Οκτώβρης 2008). Για τον εξανθρωπισμένο καπιταλισμό του (το ΣΥΡΙΖΑ) δεν λέει τίποτα.

◆ «Είναι ανισόρροπο να πάζεις πιάνο 10 ώρες τη μέρα» δηλώνει ο Κύπριος σολίστ του πιάνου Μαρτίνος Τιρίμος στην Άλλη Οψη της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 17/10/08. Συμφωνούμε απόλυτα (με αναφορά σε κάτι «σαθρά» ταλέντα στην Ελλάδα...).

◆ Ωραίο το ανέκδοτο: «Γιώργος Μυλωνάς: προασπίζω τα συμφέροντα του σινεμά». Πως λέμε, σκύψε ευλογημένη...

◆ «Ψήφο-ψήφο τον καημό τους» ο κεντρικός τίτλος της ΑΥΓΗΣ (19/10/08). Τώρα που το πουσσό του ΣΥΡΙΖΑ έπεσε στο μονό ψηφίο, πονάνε...

◆ Τελικά το Βατοπέδιο είναι - παιδί ή - πεδίο;

◆ «Η εφημερίδα δεν πεθαίνει» (ΑΥΓΗ, 12/10/08). Με τέτοια κυκλοφορία όμως;

◆ «Πρόκληση για την αριστερά συνιστά η κρίση» σύμφωνα με τον Π. Λαφαζάνη (συνέντευξη στην ΑΥΓΗ, 12/10/08). Και βέβαια «οι συνεργασίες δεν γίνονται εκβιαστικά». Αγάλι-αγάλι γίνεται ο ΣΥΡΙΖΑ εταίρος (ή εταίρα...).

◆ Εχουν ξεσπαθώσει οι υπερασπιστές του καπιταλισμού όπως ο οικονομολόγος (και Nobel φέρων) Μοχάμετ Γιούνους που ζητάει «αγορά με κοινωνικό πρόσωπο». (Τις δηλώσεις του, φυσικά, φιλοξενεί ευχαρίστως Η ΑΥΓΗ).

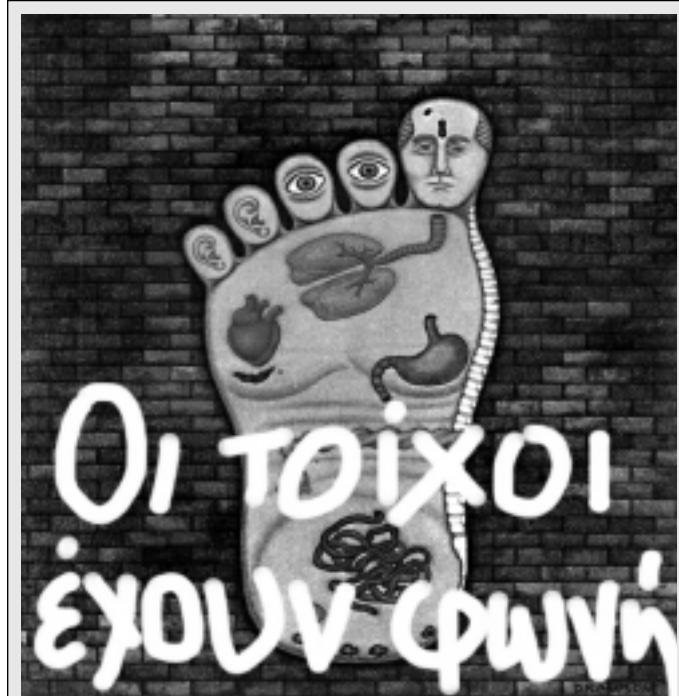
◆ Νάτες και οι εθνικοπατριωτικές εκδόσεις των φυλλάδων.

◆ Ακόσιομα να τελείωσουν οι εκλογές στο Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας;

◆ Ε, όχι και ριζοσπάστης ο Κρούγκμαν, ρε μάγκες του ΠΡΙΝ.

◆ Man. United και πάσης Βρετανίας.

Βασιλης

◆ Δεν αντέχουμε άλλες αντεργατικές πολιτικές (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Έχουμε γράψει πολλές φορές για τα συνθήματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που εκφράζουν απόγνωση, που ζητάνε ηγιότητα, συμπάθεια και λύπηση για τους εργαζόμενους. Τα γνωστά «φράγκεις πια», «έλεος», «σταματήστε» κλπ., κλπ. Βεβαίως, όλα αυτά θα μπορούσαν να εκφράζουν και μια αγανάκτηση, ένα θυμό, μια αποφασιστικότητα. Βγαλμένα όμως από τα σύμματα και από τα συνθήματα των γραφειοκρατών κανένα τέτοιο συναίσθημα δεν μπορούν να εκφράσουν. Σε τούτη δω την αφίσα, όμως, παραπήγε το πρόγραμμα. Το «δεν αντέχουμε» - αυτή η νέα έκκληση από τους γραφειοκράτες για λύπηση και συμπόνια - ήταν γραμμένο μέσα σε μια κατακόκκινη σημαία. Πολύ δε περισσότερο η συγκεκριμένη αφίσα - και κατ' επέκταση η σημαία και το σύνθημα - έγινε τεράστιο φόντο στην πλάτη της Εξέδρας της ΓΣΕΕ. (Δεν έρω αν περάσατε από εκεί, αλλά αν περάσατε θα είδατε για πρώτη φορά έναν περιφραγμένο χώρο γύρω από την Εξέδρα. Για το φόρτο των γιασουρτοαγώνων). Η κόκκινη σημαία του προλεταρίου, η βγαλμένη από το αίμα εκατομμυρίων προλεταρίων, έρμαιο στα χέρια των γραφειοκρατών και των εξ αριστερών συνεργατών τους. Που ούτε βλέπουν, ούτε ακούνε, ούτε καταλαβαίνουν τίποτα. «Απονήρευτοι», μέσα στην «Ξευπνάδα» τους, «Αισιοδοσοί», μέσα στο θεομολαγικού-κοινοβουλευτικό κρετινισμό τους. Λένε «στους δρόμους» και εννοούν περίπατο. Λένε «διεθνισμό» και εννοούν το διεθνισμό του κεφαλαίου. Λένε «Αριστερά» και δείχνουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και το Συνασπισμό. Τους λέσ ότι όχι μόνο ο μαρξισμός αλλά η απλή εμπειρία τόσων χρόνων, τόσων ξεπουλμάτων, τόσων αδειασμάτων, τρέπεται να σας κάνει να σκέφτεστε ότι δε μπορεί να δεχόσαστε άκριτα ότι ο καθένας είναι ό, τι δηλώνει, πρέπει να την ψάχνετε πολιτικά τη δουλειά, τίποτα αυτού. Εδώ, απέναντι σ' αυτή την κακομοίρικη εθελοτυφλία, θα μπορούσε κανένας να αναφωνήσει τα συνθήματα απόγνωσης της γραφειοκρατίας: Ελεος, φράγκεις πια, δεν σας αντέχουμε άλλο. Θα πηγαίνε να τα λέμε αυτά στις «επαναστατικές» ουρές της γραφειοκρατίας και της σοσιαλδημοκρατίας; Δεν θα πηγαίνε. Γιατί τότε θα εθελοτυφλούσαμε εμείς. Διότι δεν είναι ότι δεν έρουν. Είναι ότι δεν θέλουν να έρουν.

◆ Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ. Δεν ξεχνάμε τίποτα και κανέναν. Μην ψάχνετε πελάτες (ΚΟΕ)

Βλέπουμε όμως με μεγάλη χαρά ότι μια σπουδαία οργάνωση της Αριστεράς, η ΚΟΕ, την ψάχνει τη δουλειά. Δεν τρώει το παραμύθι «αφού δήλωσε σοσιαλιστής, είναι σοσιαλιστής». Ψάχνει τα προγράμματα, τις θέσεις, τις εξαγγελίες και τις πρακτικές. Σου λέει, δε θα μας πιάσετε κοτσούφια, δεν είμαστε πελάτες. Είμαστε ξύπνιοι, σου λέει, δεν εθελοτυφλούμε. Και βέβαια, αφού εξετάζει τα πράγματα και δεν παραμυθάζεται ούτε από το ΠΑΣΟΚ ούτε από τη ΝΔ (ποιος παραμυθάζεται, άλλωστε, ούτε οι περισσότεροι που τους ψηφίζουν δεν παραμυθάζονται) το ίδιο δεν θα παραμυθάζεται και από άλλες μεγάλες δυνάμεις της αστικής πολιτικής σκηνής. Την ψάχνει τη δουλειά και ως προς τα προγράμματα και ως προς τις θέσεις και ως προς τις πρακτικές της κοινοβ

Απορρυθμίστηκε ο μηχανισμός συγκάλυψης

Μέχρι την περασμένη Κυριακή, η ΝΔ ήταν στη «γραμμή Σανιδό» (ή μήπως ο Γ. Σανιδάς ήταν στη «γραμμή ΝΔ»); «Δεν μπορεί να έρθει ο φάκελος (σ.σ. η δικογραφία για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου) στη Βουλή, θα ήταν παραβίαση του Συντάγματος», έλεγε με απόλυτη σιγουρία ο Ι. Τραγάκης σε πολιτική εκπομπή της κρατικής τηλεόρασης. Εξηγούσε μάλιστα ο «λοχίας» της κυβερνητικής ΚΟ τη... συνταγματική διαδικασία: ο φάκελος θα πάει στη Βουλή μόνο αφού συσταθεί Εξεταστική Επιτροπή και τον ζητήσει.

Τη Δευτέρα, η κυβέρνηση είχε πραγματοποιήσει στροφή 180 μοιρών. Ο Σανιδάς, ανήσυχος από το μεγαλοπρεπές άδειασμα που του έκανε την ίδια μέρα ο Χατζηγάκης, βάζοντας διάφορα πρόσθυμα παπογαλάκια να του φορτώνουν δλη την ευθύνη για διούς τους χειρισμούς που έχουν γίνει, δεν πειθόταν με την τηλεφωνική επικοινωνία με τον υπουργό. Χρειάστηκε να γίνει συνάντηση των δύο, να τα πουν «βιζ-α-βι». Ουδείς έμαθε τι ακριβώς ειπώθηκε σ' αυτή τη συνάντηση και τι ποστότητα «γαλλικών» ανταλλάχτηκε μεταξύ τους. Όλοι, όμως, πληροφορθήκαμε το αποτέλεσμα: ο Σανιδάς δέχτηκε να στελει τη δικογραφία στη Βουλή. Πληροφόρησε τους δημοσιογράφους το υπουργείο Δικαιοσύνης, πριν κάνει οποιαδήποτε ανακοίνωση στο Σανιδά! Κατά τα άλλα, η Δικαιοσύνη είναι... ανεξάρτητη και η συνάντηση Χατζηγάκη-Σανιδά δεν αφορούσε αυτό το ζήτημα, όπως υποστηρίχτηκε και από τις δύο πλευρές!

Η δικογραφία πήγε στη Βουλή συνοδευόμενη από μια ακόμη αθλιότητα. Η εισαγγελέας Σπυροπούλου, η επόπτηρια που άρισε ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Κ. Καρούτσος για να «συμμαζέψει» τους δύο απειθαρχους συναδελφους της, που είχαν ήδη παραιτηθεί δίνοντας συνέχεια και νέα διάσταση στο σκάνδαλο, έγραψε ένα σύντομο χειρόγραφο σημείωμα με ημερομηνία 22 Οκτώβρη, στο οποίο αναφέρει ότι από τα νεότερα στοιχεία της έρευνάς της (καταθέσεις μαρτύρων, έγγραφα) κατά τη γνώμη της «συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 86 του

Συντάγματος» (περί ευθύνης υπουργών).

Η ημερομηνία που φέρει το σημείωμα (τη μέρα που πραγματοποιήθηκε η συνάντηση Χατζηγάκη-Σανιδάς και ανακοινώθηκε ότι η δικογραφία αποστέλλεται στη Βουλή) και το γεγονός ότι είναι χειρόγραφο δείχνει ότι γράφτηκε εσπευσμένα. Προφανώς, από την εισαγγελέα Ζητήθηκε να ακολουθήσει άλλη διαδικασία (αυτή που ακολούθησε ο Σανιδάς), αυτή όμως δε δέχτηκε να βάλει το κεφάλι της στο ντορβά και ακολούθησε τη διαδικασία των δύο παραιτηθέντων συναδέλφων της, τη μόνη νομοτυπη διαδικασία: από τη στιγμή που διαπίστωσε ότι ενέχονται μελή της κυβέρνησης, την ευθύνη των οποίων δεν δικαιούται να ερευνήσει, ήταν υποχρεωμένη να αποστέλλει τη δικογραφία στη Βουλή χωρίς καμία καθυστέρηση. Το Σύνταγμα δεν επιδέχεται παρερμηνείας: «Αν στο πλαίσιο άλλης ανακρίσης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου (σ.σ. ποινικά αδικήματα από μέλη της κυβέρνησης κατά την άσκηση των καθηκόντων τους), αυτά διαβιβάζονται αφελληπτά στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση». Από τη στιγμή που της

είπαν να στείλει το φάκελο στη Βουλή, ήταν υποχρεωμένη να τον στείλει μ' αυτή τη διαδικασία, ξαλαφρώνοντας τον εαυτό της από κάθε ευθύνη και από κάθε παραπέρα ανακριτική εμπλοκή.

Τότε, ο Σανιδάς –προφανώς σε συνεννόηση με τον Χατζηγάκη– έκανε το τελευταίο βήμα, ολοκληρώνοντας μια πρακτική που από την πρώτη στιγμή έχει όλα τα χαρακτηριστικά του πραξικοπήματος. Συνόδευσε το φάκελο με δικό του σημείωμα, στο οποίο προσπαθεί να «αδειάσει» την εισαγγελέα Σπυροπούλου («η κρίση της περί ευθύνης υπουργών και υφυπουργών και υφυπουργών πρέπει να θεωρηθεί τουλάχιστον ανεπαρκής») και υποστηρίζει αυτό που υποστήριζε και στην αρχή: «δεν προκύπτει, μέχρι στιγμής, μια πιθανόλογη σημείωση που αποδεικνύεται διαδικασία ή προσπάθεια για την ευθύνη των υπουργών και υφυπουργών».

Διότι το γεγονός ότι «υπουργοί ή υφυπουργοί από το 1999 μέχρι το 2005 έχουν υπογράψει διοικητικές πράξεις με τις οποίες αποδέχτηκαν γνωμοδοτήσεις περί αναγνωρίσεως κυριότητας της Μονής Βατοπεδίου θέτει θέμα πολιτικής ευθύνης δεν δημιουργεί όμως αυτομάτως και άνευ άλλου, θέμα ποινικής ευθύνης τους». Ποινική ευθύνη, κατά τον Σανιδά, υπάρχει μόνο για τα μέλη του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου και του Νομικού Συμβουλίου του

Κράτους! Και γιατί τότε έστειλε τη δικογραφία στη Βουλή; Διότι γίνονται συζητήσεις για σύσταση εξεταστικής και προανακριτικής επιτροπής, γιατί έχουν διατυπωθεί, «έστω και απόπως»!!!, αιτήματα βουλευτών όλων των κομμάτων και γιατί υπάρχει ανάγκη οι βουλευτές να γνωρίζουν τα στοιχεία κατά τις συζητήσεις στη Βουλή! Εκτός από το Σύνταγμα, ο Σανιδάς αλλάζει και τη Δικονομία και από εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μετατρέπεται σε... πολιτικό παράγοντα που μεριμνά για την καλή λειτουργία της Βουλής. Η Βουλή δεν του ζήτησε το φάκελο, τρεις εισαγγελέας που ασχολήθηκαν με το φάκελο θεώρησαν ότι υπάρχει λόγος ενεργοποίησης της διαδικασίας περί ευθύνης υπουργών και μ' αυτή τη διαδικασία έπρεπε ο φάκελος να σταλεί στη Βουλή, τρεις εισαγγελέας που ασχολήθηκαν με το φάκελο θεώρησαν ότι υπάρχει λόγος ενεργοποίησης της διαδικασίας περί ευθύνης υπουργών και μ' αυτή τη διαδικασία έπρεπε ο φάκελος να σταλεί στη Βουλή!

Φτάνουμε στο τέλος μιας μεθόδου σημείου που ξεκίνησε όθιλια και ολοκληρώνεται τρισάθλια, γεγονός που αποδεικνύει ότι ο μηχανισμός συγκάλυψης απορρυθμίστηκε πλήρως και δε μπορεί στοιχειωδώς να λειτουργήσει. Αντί να βοηθήσει την κυβέρνηση, την εκθέτει πιο πολύ. Ο μηχανισμός αυτός στηρίχτηκε στο τρίγωνο «υπουργείο Δικαιοσύνης – Εισαγγελία Αρείου Πάγου – Εισαγγελία Εφετών» και για πολύ καιρό λειτουργησε αποτελεσματικά. Τον έπληξε, όμως, η κρίση, τον έπληξαν και οι εσωτερικές του αντιθέσεις, με αποτέλεσμα να μοιάζει με ξεκούρδιστο πιάνο. Ο Χατζηγάκης έδιωξε τον Κολιοκώστα, τη μια κορυφή του τριγώνου, πετώντας τον στα σκουπίδια σαν στυμμένη λεμονόκουπα και βάζοντας στη θέση του τον Καρούτσο. Ο Κολιοκώστας, όμως, είχε δημιουργήσει το δικό του «σύστημα» στην Εισαγγελία Εφετών, το οποίο την κρίσιμη στιγμή αρνήθηκε να σηκώσει την ευθύνη της συγκάλυψης. Πλέον τίποτα δε μπορεί να λειτουργήσει και ο Σανιδάς αναγκάζεται να τα πάνε όλα πάνω του, βαλλόμενος ταυτόχρονα από τον Χατζηγάκη που

Δεκανίκι του συστήματος

Τις «εναλλακτικές προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στις εξαγγελίες της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης» παρουσίασαν την περασμένη Δευτέρα οι βουλευτές Δραγασάκης και Λαφαζάνης. Πριν τις δούμε και τις σχολιάσουμε, διο προκαταρκτικά σχόλια: πρώτο, η κρίση περιορίζεται (και) από το ΣΥΡΙΖΑ σε χρηματοπιστωτική (και όχι συστηματική) και δεύτερο διατυπώνονται «εναλλακτικές προτάσεις» σε κάτι που δεν επιδέχεται θεραπεία. Οποιος στέκεται στοιχειωδώς σε ταξικές θέσεις γνωρίζει πως η μόνη εναλλακτική λύση μπορεί να είναι η επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού.

Η κριτική στα μέτρα της κυβέρνησης περισσεύει: «έχουν γραφεί με το χέρι τραπεζιών», «είναι κοινωνικά άδικα», αλλά (ταυτόχρονα) και «είναι αδιαφανή και οικονομικά ατελέσφορα». Ήδη, από τον τομέα της κριτικής μπαίνει το δηλητήριο. Διότι μέτρα που είναι κοινωνικά άδικα μπορούν κάλλιστα να είναι τελεσφόρα για τις δυνάμεις του κεφάλαιου, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, αφού τους δίνουν τη δυνατότητα να φορτώσουν στο κοινωνικό σύνολο ένα μεγάλο μέρος από τα βάρη της κρίσης και να αντιμετωπίσουν με αισιοδοξία τη φάση της αναζωγόνωσης που κάποια στιγμή θα έρθει. Οι αστοί ρεφορμιστές τύπου ΣΥΡΙΖΑ βοηθούν με το δικό τους τρόπο να έρθει αυτή η στιγμή, λειτουργώντας σαν κοινωνικό αμφιστέρο που δεν επιτρέπει στους κραδασμούς της ταξικής πάλης να σπάσουν το κέλυφος της ενσωμάτωσης.

Φυσικά, η κριτική δεν κοστίζει. Οταν μάλιστα προέρχεται από μια ακραιφνώς συστημική δύναμη που παριστάνει το φίλο του λαού, είναι και ευπρόσδεκτη. Άλιμον, το σύστημα δε μπορεί να λειτουργήσει με ομοφωνίες. Οσο πολυφωνικές είναι οι συστημικές δυνάμεις τόσο καλύτερα μπορούν να χειραγωγούν και να ενσωματώνουν τον κόσμο της μισθωτής εργασίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι κατά της επιδότησης των τραπέζων, αλλά ζητά αυτή «να αφορά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων και όχι την επιδότηση των τραπέζων και των κερδών τους». Τι θέλει να πει ο... ποιποτής; Οι τραπέζες είναι καπιταλιστικές επιχειρήσεις που έχουν ως σκοπό τους το κέρδος. Οι τραπέζες αντιμετωπίζουν υπαρκτά προβλήματα. Οταν τις βοηθάς το σύστημα δε μπορεί να λειτουργήσει με ομοφωνίες. Οσο πολυφωνικές είναι οι συστημικές δυνάμεις τόσο καλύτερα μπορούν να λειτουργήσει και ο Σανιδάς αναγκάζεται να τα πάνε όλα πάνω του, βαλλόμενος ταυτόχρονα από τον Χατζηγάκη που